

בס"ד

ספר עלן חילם

הקדמה

הקדמת מזהר"

חיים וויטאל זי"ע

על שער ההקדמות

זהו אמדריך ומורה דרך

ללימוד כתבי האדר"י ז"ל

בעזרת השם יתברך

ספר עֵץ חַיִים

**הקדמת מוה"ר
חַיִים ווּיטָל זִיִ"ע
על שער ההקדמות**

הקדמה א'

אמיר הצעיר מעיר, מצל באלפי חיים ויטאל בנו לאדוני אבי הרב יוסף וויטאל זלה"ה, בהיותי בן שלושים לכמה תשע פ'חי ישבתי משתומים, ומחייבותי תמהים, כי עבר קוצר בכה קיז ואנחנו לא נושענו, רפואה לא עלתה למחלתיינו, אין מזור לבשרנו, ולא עלתה ארוכה למכתינו לחרבו בית מקדשינו, הנחרב זה היום אלף ות"ק וד' שנים אויל לנו כי פנה היום יום אחד של הקדוש ברוך הוא שהוא אלף שנים וגם נטו צלי ערב שחם ת"ק וד' שנים יותר מחצי היום הבוי, וכלו כל מקצין ועדין בון דוד לא בא.

ונזע את אשר אמרו רבוזינו זכרונם לברכה כל
דזר שלא נבנה בית המקדש בימיו לא נחרב בימיו,
ואתנה את פנוי לחקור ולדעת מה זה ועל מה נתארך
קיצינו וגלותינו, ומידוע לא בא בן ישי, ומצאתי אנו
לי ואנייה בקרבי ולבי דני, ממאמר א' הובא בספר
התיקונים תיקון לי דף ע"ז ע"ב, וזה לשונו: פניא
פטב רום אלהים מרחפת וגוי מא רום אלא
בונאי בזמןך דשכינתא נחתת בגולתא הא רום
נשיב על אינו דמתעסקי באוכייתא בגין שכינתא
דאשפחת בינייהו והאי רום אטעbid קלא וימא
הכי אינו דמיין דשינתא בחוריון סתימין עניין
אטימי לבא קומו ואתערו לגבי שכינתא דאית לבון
לבא בלי סכתנו למינדע ביה ואייהו בינייכו ורזה
דמלה קול אומר קרא, בגין קרא נא הייש עונך וגוי
והיא אומרה מה אקרא כל הבשר חציר, כלל אינו
כבעירה דאcli חציר, וכל חסדו כץ השדה כל
חסד דעבדי לגרמייהו הוא דעבדי, ובזהו זמנה
מייך ויזכור כיبشر מה רוח הולך ולא ישוב דא
אייהו רוחו של משיח, ווי לו מאן דגרמי דיוזיל ליה
מן עולם, ולא יתوب לעלמא דאלין אינו דעבדי
לאורייתא יבשה ולא בעאן לאשתדלא בחכמת
הקבלה וגרמיון דאסטלך נביעו דחכמיה דאייהו יOID
מינה ואשפתקאן ביית יבישה ני לו גרמי עניותא

ומרְבָּא וַיֵּצֶה וְהָרָג וְאָבֹד בְּעַלְמָא, וְהָאֵי רֹם
דְּאַסְטָלָק, אֲיהוֹ רֹם דְּמָשִׁים כְּמָה דְּאַתָּמָר. וְאֲיהוֹ
רֹם מַקְדֵּשׁ, וְאֲיהוֹ רֹם מַכְמָה וּבִינָה, רֹם עַצָּה
וּגְבוּרָה, רֹם דְּעָת וִירָאת הָרָה.

פְּקוּדָא תְּנִינָא, וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר, וּבְגַיְד
אָמֶר מַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשְׁבָּעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלָם אָם תְּעִירָה וְאָם תְּעֹורָרָה אֶת הַאֲמָבָה עַד
שְׁתַחַפֵּץ כִּי דְּאֲיהוֹ רְחִימָו בְּלֹא פָּרָס וְלֹא עַל מִנְתָּה
לְקַבֵּל פָּרָס, וַיְרָאָה וְאַמְּבָה עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָס אֲיהוֹ
שְׁפָמָה וּתְמַתָּ שֶׁלֶשׁ רְגִזָּה אָרֶץ וּגְוּי, תְּמַת עָבֵד כִּי
מְלוֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִּרְשַׁ גְּבִירָתָה עַכְיָיל.

וְהַנֵּה מַה שָׁכַתְבָּ בְּתִחְיַת דְּבָרָיו וְאָפִילוּ כֵּל אִינְנוֹן
דְּמִשְׁפְּדָלִי בְּאוֹרְיִתָּא כֵּל חָסֵד דְּעַבְדִּי לְגַרְמִיָּהוּ וּכִי
עַם חַיּוֹת שְׁפָשְׁטוּ מְבוֹאָר וּבְפַרְטָה בְּזַמְנִינוּ זֶה
בְּעֻזּוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נָעֲשָׂית קְרָדִים
לְחַתּוֹךְ בָּה אִצְלָקָצָת בְּעַלְיִ תּוֹרָה אֲשֶׁר עַסְקָם בְּתּוֹרָה
עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָס וּמְסִפְקּוֹת יְתִירָות וְגַם לְהִיוֹתָם
מִכְלָל רָאשִׁי יְשִׁיבוֹת, וְדִינִי סְנַהְדָּרָאות לְהִיוֹת שְׁמָם
וּרְיִחַם נֹזֵף בְּכָל הָאָרֶץ וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיכֶם לְאַנְשֵׁי
דוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים, מַגְדָּל וּרְאֶשׁוֹ בְּשָׁמִים וּעֵיקָר
סִיבַּת מַעֲשֵׂיכֶם הִיא מַה שָׁכַתְבָּ אָמַר בָּקָם הַפְּתֻווּבָ

וַנְעִשָּׂה לָנוּ שֵׁם, בְּפֶתּוֹב בְּסֶפֶר מְזוֹהָר בְּפִרְשָׁת
בְּרָאָשִׁית דָּף כֵּי' ע"ב וְזֹה לְשׁוֹנוֹ:

על פָּסוֹק אֲלֵה תְּזִלּוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָז, שְׁחַמְשָׁה
מוֹגִים יִשְׁ בְּעַרְבָּ רְבָּ וּמִן הָגִי מִינִים מִהָּם הוּא מִנְקָנָא
בְּתַ גְּבוּרִים דְּעַלְילִיהוּ אַתְּמָרְ הַמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר
מְעוֹלָם אֲנָשִׁי הַשֵּׁם וְאִינּוּ מְסֻטָּרָא דְּאִילִין דְּאִתְּמָרְ
בְּהַזּוּ הַבָּהּ נְבָנָה לָנוּ עִיר וּמְגַדֵּל וּגּוֹי וַנְעִשָּׂה לָנוּ שֵׁם
בְּבָנָיו בְּתִי כְּנָסִיּוֹת וּבְתִי מִדְרָשָׁוֹת וּשְׁוֹיוֹן בְּהַזּוּ סֶפֶר
תּוֹרָה וּעֲטָרָה עַל רִישִׁיה וְלֹא לְשָׁמָה אֲלָא לְמַעַבֵּד לֹזָן
וּכְוֹי וְהַנִּיה עַל הַכְּתָבָה הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגַמְךָא כֹּל הַעֲסָק
בְּתּוֹרָה שֶׁלָּא לְשָׁמָה נוֹמֵן לוֹ שְׁנַחַפְּכָה שְׁלִיחִיתּוֹ עַל פָּנָיו
וְלֹא יָצָא לְאוֹיר הָעוֹלָם.

**וְאִמְגַנֵּס הָאֲנָשִׁים הַאֱלֹהִים מְרָאִים תִּימָה וְעַנְוָה
בְּאָמָרָם בַּיְלָקָם בְּתוֹרָה הוּא לְשָׁמָה.**

וְהַנִּיה מְחַכְּם הַגְּדוֹלָה הַתְּנָא רְבִי מַאֲיר עַלְיוֹ הַשְּׁלוֹם
הַעִיד עַלְיָהָם שֶׁלָּא בְּךָ הוּא בָּאָמְרוֹ לְשׁוֹן כְּלָלוֹת כָּל

א) גְּבוּרִים מִין שְׁלִישִׁי, עַלְיָהָם נָאָמָר הַמָּה הַגְּבוּרִים וְגַומֵּר
אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם. וְהַמִּצְדָּךְ שֶׁל אַלְוּ שְׁנָאָמָר בְּהָם הַבָּהּ נְבָנָה לָנוּ עִיר
[נוֹגָרָה] וַנְעִשָּׂה לָנוּ שֵׁם, שְׁבּוֹנִים בְּתִי כְּנָסִיּוֹת וּמִדְרָשָׁוֹת וּשְׁמִים בְּהָם
סְפִּרְיָה תּוֹרָה וּעֲטָרָה עַל רָאשָׁם, וְלֹא לְשָׁמָה הַשֵּׁם, אֲלָא לְעַשּׂוֹת לְהָם
שֵׁם זֶה הַוָּא שְׁכַתּוֹב וַנְעִשָּׂה לָנוּ שֵׁם. וְמִצְדָּךְ מַתְגָּבָרִים עַל
יִשְׂרָאֵל שָׁהָם כַּעֲפָר הָאָרֶץ, וְגּוֹלִים אֹתָם (וּנְשַׁבְּרָתָה הַעֲשִׂיָּה),
וְעַלְיָהָם נָאָמָר וְהָמִים גָּבְרוּ מַאֲדָם עַל הָאָרֶץ.

העוסק בתורה לשמה זוכה לדברי הרבה וכו' ומגליים לו רזי תורה ונעשה בנהר שאינו פוסק וહולך ובמיעין המתגבר מיאליו בלתי הctrco לטרום ולעין בה ולהזcia טיפין של מימי התורה מנו הسلح הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה בהלכתה וממי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראשתו המשנה הזאת ורואה חסרון ופחתותו.

האמנים אף על פי שלכאורה אפשר לפреш לשון המאמר על אוף זה [הגאה] - אפשר בונתו על לקנטר כמו שכתב התוס' פשחים נ' ע"ב אב"ו ח"ו, ובע"ח כת"י של החסיד בעל יושיה גנס אפשר לפреш כוי על עם הארץ ולא על תלמיד חכם וכו', עם כל זה דבר קשה מאד מאד לומר וכי בשופטני עסקינו ולא בכללות כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה וחראה על זה אומרו דרך כללות ואפילו כלAINON דמשתדי באורייתא כל מסד דעתך לגרמייתו עבדי ואין לומר דמלת כל היא יתרה ומשבשתה שפהי מקרה דורך וכל מסדו יצא השדה שלא נאמר ומסדו אלא וכל מסדו לרמזו כי כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה הנדרת תורת הצד על לשונה הם דומים בצד מהו אל יצח השדה משום דלגרמייתו עבדי אבל ביאור לשון הנזכר לעיל יובן ראשיתו

מאמРИתו באומרו ויראה ואהבה על מִן ת לקביל פָּרֶס אֵיכַי שְׁפָמָה וִתְמַתְּשֵׁלֶשׁ רְגֹזָה אָרֶץ.

ונענינו יובנו במה שכתבוב בס"ה בפרשת בראשית דף כ"ז ע"ב, ובג"ד אמר קודשא בריך הוא לא טוב להיות האדם לבדו אעשה לו עזר בנגדו דא משנה אייתה דמהוא נער וайהו שפחה דשכינתא ואי זכו ישראל אייה עזר לו נגלויתא מסטרא דהיתר טהור פשר ואי לא אייה בנגדו מסטרא דעתמא פסול אסור וכוי דלית יחוּדָא עד דערב רב יתמחזו מון עצמאו ובג"ד אתקבר משה לביר מארעא קדישא וקבורתא דיליה אייה משנה דשלטא על מטרוניתא דאייה קבלה למשה ומלא ומטרוניתא מתפרשת מבعلا ובג"ד תחת שלש רגזה הארץ תחת עבד כי ימולך דא עבזה ידיעה ושפחה דא משנה ונבל כי ישבע לחם דא ערבות רב.

הינה מבהיר כי תורתינו הקדושה כלילה ונמצאת בכל די עולמות אבוייע ובחיותה בעולם האצילות או נקראה קבלה כי שם היא מופשטת מכל הלבושים הנקרא פשט מלשון פשטתי אם פותנטה שהוא בחינת המלבושים החיצוני שהוא על גבי עור אדם המתפשט מעליו לפעים וזהו עיקר מלת פשט.

ואמנם בעולם האצילית אשר שם מקדוש ברוך הוא יושב ועוסק בתורה בזכור במדרוז'יל וגם בדברי המתרגם על פסוק דודי צח ואדם וכמו שאמר הכתוב ואלה אצלו אמון וגוי הנדרש לרבותינו זכרונם לברכה על בריאות העולם שחתה מקדוש ברוך הוא מביט בתורה ובורא עולמות ואין ספק כי לא במעשה אדם הראשון ולא במעשה דבני חרי ובמעשה אתנו דבלעם וכיוצא בהם בחיותם בפשותם היה משתעשע בהם מקדוש ברוך הוא אלפים שנה קודם שנברא העולם ובורא בהם עולמות.

אמנם שעשוות של מקדוש ברוך הוא בתורה והיותו בורא בה את עולמו היתה בהיותו עוסק בתורה בבחינת הנשמה הפנימית שבה מנקרה רזי תורה מנקרה מעשה מרבבה היא רקמת הקבלה וכן אל היודעים וטעם הדבר הוא להיות עולם האצילות העליון מאי טוב ולא רע דלא יכול להתערבא עמייה קליפה ועליה אתרמר ובוזדי לאחר לא אדע בזכור בספר התיקוניין דף סי' תיקו ייח וכן בסה"ז בפרשタ בראשית דף כ"ח ע"א עיין שם וכן גם בתורה אשר שם איננה רק מופשטת מכל לבושי הגופנים מה שאין בו למלה בעולם היצירה עולם דמיטרוין מנקרה עבד טוב והוא מנקרה עז

הצעת טוב מיסטרא ומיסטרא דסמאל שהויא קליפין דיליה נקרא עבד רע כי התורה אשר שם הם שית סדי'ם הנקרים שפה בזופר לעיל ובזופר בפרשנה בראשית שם דף כ"ז עמוד א ולכו נקנתת משנה לפיה שם יש שינויים הפוקדים טוב מיסטרא עבד טוב היותר בשער טהור רע מיסטרא עבד רע איסור טמא פסול, גם הוא מלשון כי מרכבי הייחודי משנה למלאך שפה שפה הנקרה עבד מלך מלך גם נקרה מלשונו شيئا בזופר בפרשנה פינחס דף רמ"ד עמוד ב קמ זמנה תנינה ואמר מארי מתניתין נשמתין ורוחין ונפשין דילכון אתعرو כען ואעברו שינתא מניכון דאייהו ודאי משנה אורח פשט דהאי עלמא ואני לא אתערנא בכו אלא ברזין עילאיין דעלמא דאיי אתהון בהון לא ינוס ולא ישן, וזה יובן במיש יותר למעלה שם ורבנן דמתניתין ואמוראי כל תלמודא דלהון על רזין דאוריתא סדרו ליה ונמצא כי המשנה והשיט הם הנקרא גופי תורה,

והנה דבריהם שלום בלי פתרון ורזהה וסתירה הפנימיים הנקרה נשמט מתורה הם הם פתרון החלום הפוך בקייז בסוד אני ישנה ולבוי עיר וכמיש מקמים זכרו נם לברכה במחשבים הושיבני כמתי עולם זה תלמוד בלי אשר איןנו מPAIR אלא על ידי ס"ה הם רזי תורה וסתירה אשר עליהם

נֶאֱמָר וְתֹרֶה אָוֹר וְאֵין סְפִקָּה כִּי בַּמּוֹ שְׁהִיאָר נִקְרָאת עַבְדָּן וְשִׁפְחָה בְּעַרְךָ הָאֲצִילָות וְנִקְרָא קָלִיפָּין וְלִבּוּשָׁין דְּחוֹל בְּנִזְפָּר בְּהַקְדִּמָת סְפִר הַתִּיקְוִינוֹ דָרְגָה עַמּוֹד בֵּי וְזֹה לְשׁוֹנוֹ וּבְיוֹמָי דְּחוֹל לְבִישׁ עַשֶּׂר בְּתֻאות דְּמַלְאָכִיא דְּמַשְׁמָשִׁי לִיוּיד סְפִירָות דְּבָרִיאָה וְאֵם כֵּן אֵין לִתְמֹזה כִּי הַתֹּרֶה אֲשֶׁר שֶׁם שְׁהִיא הַמְשָׁנָה תְּהִיחָה נִקְרָא שִׁפְחָה וּקָלִיפָּין דְּתֹרֶה דְּאֲצִילָות וְזֹה סֹוד כָּל הַבָּשָׁר חָצֵיר הַנִּזְפָּר לְעֵיל בְּמַאֲמָר הַרְאָשׁוֹן כִּי בַּמּוֹ שְׁהַחֲטָה שְׁהִיא בְּגִימְטְרִיא בְּמַנְיוֹן כִּי בְּאֽוֹתִיות הַתֹּרֶה הַגְּנוּזָה תֹּזֵק בְּמָה קָלִיפָּין וְלִבּוּשָׁין שְׁחָם הַסּוּבִּין וְהַמּוֹרְסָן וְהַתְּבָנוּ וְהַקָּשׁ וְהַעֲשָׂב הַנִּקְרָא חָצֵיר כֵּן הַמְשָׁנָה אֶל סֹודֹת הַתֹּרֶה נִקְרָא חָצֵיר וְזֹה נְרָמָז בְּס"ה פְּרִשְׁתָה כִּי תֵּצֵא בְּרַעְיאָה מִהִימָּנָא דָרְגָה רַעְיאָה עַמּוֹד בֵּי אֶל כְּבָנוּ וּוְיִ לאִינוּן דְּאֶכְלָיו תָּבֹן דְּאוֹרִיִּתָּא וְלֹא יַדְעַי בְּסִתְרֵי אֹוֹרִיִּתָּא אֶלָּא קָלִינוּ נִחְמָרִין דְּאוֹרִיִּתָּא קָלִינוּ אִינוּן תָּבֹן דְּאוֹרִיִּתָּא נִחְמָרִין אִינוּן חֲטָה דְּאוֹרִיִּתָּא ח"ט ה' אֶלְנָא דְּטוֹב וּרְעָ וּכְוָי וְאֶלְוָ בְּאֶתְיִ לְהַרְחִיב דְּרוֹישׁ זֹה לֹא יַסְפִּיקוּ מֵאָה קוֹינְטְּרָסִין בְּלִי סְפִקָּה בְּלִי שָׁוָם גּוֹזְמָא הָאָמָּנָס הַחֲכָם עִינְיוֹ בְּרָאָשׁוֹ כִּי דְּבָרִי אָמָת אֲנִי אָוָם וְאֶל יִתְמָה הָאָדָם בְּרָאָתוֹ סְפִר הַזּוֹמֵר אֵיךְ קֹוָא אֶל הַמְשָׁנָה שִׁפְחָה וּקָלִיפָּין כִּי עַסְקָה הַמְשָׁנָה כִּי פְּשָׁטִיה אֵין סְפִקָּה שְׁהָם לִבּוּשָׁין וּקָלִיפָּין חַצּוֹנִים בְּתִכְלִית אֶל

סודות התורה הנגנזים ונרכזים בפנימיותה כי כל פשטייה הם בועלם זהה בדברים חומריים מחותנים.

אמנם הם קליפין טובים למאכל בקליפת קנה הבושים ולכון בחיותם מבני פשטי המשנה בהלכתא בלתי טעות נקרא עץ הדעת טוב אבל לאחר מס ושלום שונים בה ומיטמאים את המטהור וממשירין את הפסול ומתרין את האיסור אז נחפקת לעץ הדעת רע ומר להם.

ונחזור עתה למאמרינו הראשון ולברר מה שפטיב ואפיילו כל איננו דעסקי באורייתא כל חסד דעתדי וכו' ואמר עוד שם כי המשנה היא שפה משום דאייה על מנת לקבל פרט פירוש כי הנה כל מדורתיו יתברך הם מדה נגד מדה ולכון העוסקים בפשטייה הגוגניים הטוביים עליהם נאמר בשמאלה עוזר וכבוד הוא הפטיס הנתנו להם בועלם זהה כי כן עסקם בתורה הוא בבחינת היוטם בועלם זהה בדיני איסור ומה יתר טומאה וטהרה וכו' והם נגד העבד העוזב את רבו שבונדי על מנת לקבל פרט וכל חסד דעתדי וכו' בעדים ומשפחות המשמשים את רבעם על מנת לקבל פרט.

אמנם העוסקים ברכי התורה שהם בבחינת התורה כפי מה שעוסקים בה בועלם הבא עליהם

נֶאֱמָר אָזְךָ יָמִים בַּיּוֹמָה לְעוֹלָם שְׁפִילּוֹ אֲרוֹן כְּבֻן
הַנְּכָנס לִפְנֵי וּלְפָנִים וּמְשַׁמֵּשׁ לִפְנֵי אָבִיו שֶׁלֶא עַל מִנְתָּ
לְקַבֵּל פָּרָס וּנוֹצֵעַ כִּי תִּפְאַרְתָּ דְּאַצְּלִילִים נִקְרָא בָּן
וּמְטַרְזּוּן דִּיצְּרָה נִקְרָא עָבֵד וּעֲלֵיכֶם אָנוּ מַתְּפִלְלִים
בַּיּוֹם רָאשׁ הַשָּׁנָה אָם כְּבָנִים אָם בָּעָבְדִים, וְהַגָּה
בִּמְדֵרֶשׁ קְהַלְתָּ אָמְרוּ רְזִיל עַל פָּסּוֹק בַּי אָם שְׁנִים
הַרְבָּה יְשֻׁמָּחַ וּכְוֹי וְזֹה לְשׂוֹנוֹ בַּי אָם שְׁנִים הַרְבָּה וּכְוֹי
תוֹרָה שְׁאָדָם לְמִדְּחָבֵל הִיא לִפְנֵי תּוֹرָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ
וְאָם בְּכָךְ נֶאֱמָר עַל תּוֹרָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ שַׁהְיָה בְּהִזּוּתָם
בְּגּוֹף וּנְפַשְׁׁ בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב זַיְל אַיְוֹ בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה
לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ אֶלָּא שְׁעַבּוֹד מֶלֶכִיּוֹת בָּלֶבֶד וְהָוָא
בְּטֻוֹל מֶלֶכִיּוֹת הַרְשָׁעָה קָלִיפָּה הַחִיצוֹנָה הַנִּקְרָא יָצַר
הַרְעָה כְּמוֹ שְׁדָרְשֵׁי כְּבוֹדֵינוּ זָכְרוֹנָם לְבָרְכָה עַל פָּסּוֹק
וְגַרְזָב עִם כְּבָשׂ וּכְוֹי וּסְמִיךְ לֵיה וּמְלָאָה הָאָרֶץ דָּעָה
אֶת הֵי וְלֹכְנוּ תּוֹרָת הָעוֹלָם הַזֶּה הַמִּתְלַבְּשָׁת בְּקָלִיפָּיו
לְסִבְתַּחַת הַיּוֹת הַיָּצַר הַרְעָה הַנִּקְרָא קָלִיפָּה מִצְוִיה בְּעוֹלָם
הָיָה הַבָּל לִפְנֵי תּוֹרָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ שְׁנִתְפְּשֵׁט קָצֶת
מֶלֶבְוִישָׁה וּקְלִיפּוֹתִיהָ מַאֲחֵר שָׁגַם בְּנֵי אָדָם נִתְפְּשָׁטוּ
מִקְלִיפָּת הַיָּצַר הַרְעָה נִכְלָל וְחוֹמֵר בָּנו בָּנו שֶׁל קָל וְחוֹמֵר
בְּהִזּוּתָם לְמַעַלָּה בָּעוֹלָם הַבָּא עוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת
נִתְפְּשָׁטוֹת מִכֶּל מִינִי לְבּוֹשׂ בָּלֶל בַּי עַסְק הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
לְהָם אֵינֵנוּ רָק בְּגַשְׁמָת הַתּוֹרָה וְסֹדוֹדֹתִיהָ הַפָּנִימיִים.

וְאִמְנָם אֶל יֹאמֶר אָדָם אַלְכָה לֵי וְאַעֲסֹק בְּחִכְמָת
 הַקָּבָלה מִקְוָדָם שִׁיעַסּוֹק בַּתּוֹרָה בְּמִשְׁנָה וּבַתְּלִמּוֹד כִּי
 בָּכָר אִמְרוּ רְבִינוּ זַיְל אֶל יְפִנֵּס אָדָם לְפָרִיד אֶלְאָ אָם
 כֵּנוּ מְלָא כְּרִיסּוֹ בְּבָשָׂר וַיְיִנוּ וַיְמִרְיִי זֶה דָּוְמָה לְנִשְׁמָה
 בְּלֹתִי גּוֹף שְׁאַיְן לְהַשְׁכֵר וּמְעַשָּׂה וּמְשֻׁבּוֹן עַד חִיּוֹתָה
 מִתְקַשְּׁרָת בְּתוֹךְ הָגּוֹף בְּהִיּוֹתוֹ שְׁלִיטָה מְטוֹיקָה בְּמִצּוֹת
 הַתּוֹרָה בְּתְרִיבִיג מִצּוֹת וְכוּ בְּהַפְּךְ בְּהִיּוֹתוֹ עֹסָק
 בְּחִכְמָת הַמִּשְׁנָה וּמִתְלִמּוֹד בְּבָלִי וְלֹא יַתְנוּ חָלֵק גַּם אֶל
 סְזֹודֹת הַתּוֹרָה וִסְתְּרִيقָה כִּי מְרִי זֶה דָּוְמָה לְגּוֹף פִּיוֹשֵׁב
 בְּחוֹשֵׁךְ בְּלֹתִי נִשְׁמָת אָדָם נִר ה' הַמְּאִירָה בְּתוֹכָה
 בָּאוּפָן שְׁהַגּוֹף יַבְשֵׁ בְּלֹתִי שׂוֹאָף מִמְּקוֹר פִּיִּים אֲשֶׁר
 זֶה עֲנֵנוּ אָוּמָרוּ בְּמִקּוֹם אַמְרָר הַהוּא הַנִּזְבֵּר לְעַיל וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ זְאַילְיוֹן אַיְנוֹן דָּעַבְדִּי לְאַזְרִיכִיתָא יַבְשֵׁה וְלֹא
 בְּעָאוֹן לְאַשְׁתְּדָלָא בְּחִכְמָת הַקָּבָלה וְכוּ בָּאוּפָן כִּי
 הַתְּלִמְדִידִי מִכְמִים הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְשָׁמָה וְלֹא
 לְשָׁמוֹ לְעַשּׂוֹת לוֹ שֶׁם אַרְיךְ שִׁיעַסּוֹק בְּתִיחִילָה בְּחִכְמָת
 הַמִּקְרָא וְהַמִּשְׁנָה וּהַתְּלִמּוֹד כִּי מִה שִׁוּבֵל שְׁבָלוֹ
 לְסִבּוֹל וְאַמְרָר כִּי יַעֲסֹק לְדַעַת אֶת קְוֹנוֹ בְּחִכְמָת
 הָאִמְתָּה וּכְמוֹ שְׁצִיּוֹה דָּוד הַמֶּלֶךְ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם אֶת
 שְׁלָמָה בֶּנוּ דָּע אֶת אֱלֹהִי אֲבִיךְ וְעַבְדָּהוּ, וְאִם הָאִישׁ
 הַזֶּה יְהִיָּה כְּבָד וּקְשָׁה בְּעַנְיוֹן הַעִיוֹן בְּתְלִמּוֹד מוֹטֵב לוֹ
 שִׁינְגִּים אֶת זְדוֹ מִמְּנוֹ אַמְرָר שְׁבָחוּ מְזֻלּוֹ בְּחִכְמָה זֹאת
 וַיַּעֲסֹק בְּחִכְמָת הָאִמְתָּה וְזֶה שְׁכַתּוֹב כָּל תְּלִמְדִיד חָכָם

שָׁאינו רֹאָה סִימָן יְפָה בַּתְלָמוֹד בְּחִמְשָׁה שָׁנִים שׁוֹב
אֵינו רֹאָה, וְאַמְנֵס בֶּל הָאִישׁ שֶׁהוּא כָּל לְעֵיוֹן מְחוּיב
לִתְתֵּחַ חֲלֵק שָׁעָה אוֹ בַּיּוֹם בְּעֵיוֹן הַמְלָכָה
וְלְכֻנוֹן וְלִתְרֹץ מִקּוֹשִׁיאָה הַנוֹּפְלָת בְּפִשְׁט הַמְלָכָה וַיְכֻנוּ
בַּיּוֹם הַקְלִיפָה הַרְעָה מִצְדָה הַנְּחָשׁ סְמָאל עָבֵד כָּע
גָּאָחֹזֶת אֶלָא בְּקַלְיָה הַטוֹּבָה הִיא מְשֻׁנָה מִטְרָוֹן
עוֹלָם הַיְצִירָה מִنְקָרָא עָבֵד וְשִׁפְחָה דָמְטְרוֹגִינִיתָא אֶבֶל
לֹא בְּמִטְרָוֹגִינִיתָא שֶׁהִיא הַמּוֹת הַפְּנִימִי חַכְמָת הַאֲמָת
וְמִנְקָרָא עַצְמָתָה וְעַלְיוֹן אָתְמָר אַנְיָה הִיא שְׁמֵי בָּסֶוד
בֶּל הַתוֹרָה הִיא שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְדוֹש בָּרוּךְ הוּא,
וְכָבוֹדי לְאמֹר לֹא אַתָּנוּ דְלָא יְכַל לְאַתְעַרְבָּא עַמָּה
קַלְיָה אֶלָא בְּעַצְמָת טֹב וְרֹעֶה מְשֻׁנָה טָמֵא וְטָהוֹר
אָסִיר וּמוֹתָר בָּשָׂר וּפְסוּל, וַיְכֻנוּ בְּעֵיוֹנוֹ לְהַסִּיר
הַקְלִיפָה הַרְעָה שֶׁהִיא הַגּוֹרְמָת קַוְשִׁיות שֶׁלֹּא יִבְין
הָאָדָם תְּרוֹצִים וַיַּסְלִקְנָה מַעַיִג עַצְמָת הַדִּעָת טֹב וְרֹעֶה
הִיא מְשֻׁנָה שִׁפְחָה דָמְטְרוֹגִינִיתָא וְאָמֹר בְּזַיְנוּן
לְקַשְׁט הַמִּטְרָוֹגִינִיתָא עַצְמָה שֶׁהִיא חַכְמָת הַקְבָּלה וְדַי
בָּזָה בַּיּוֹם מִקּוֹם בִּיאָוֹר שֶׁל עַנְיָנוּ זֶה.

אָמַר עוֹד בַּמִּינְזָבָר לְעֵיל וּבְגִיד הַשְׁבָעָתִי אַתֶּם
בְּנֹות יְרוּשָׁלָם וְכוֹי פִּירּוֹשׁ מִזְבְּחָרִים כִּי הָנִיה קִינְתָּה
הַשְׁבָועָה הַגְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים שֶׁלֹּא יַעֲזְרוּ אֶת הַגָּאוֹלָה
עַד שֶׁאָוֹתָה הַאֲהָבָה תִּהְיֶה בְּחִפֵּץ וְכָזוֹן טֹב כְּמוֹ
שְׁפָתּוֹב עַד שְׁפָחָפֵץ בֵּן הַעֲזָבָד אֶת אָבִיו וְעֵינוֹ בְּכָל

פלטرين דיליה ובכל גנייזין דיליה ולא בעבד העובד
במושנה ולוקם השפה על מנת לקבל פרס וכבר
אמרו רבוטינו זכרונם לברכה כי זמן משבועה היא
עד אלף שנים כמו שבתוב זיל בבריתא דרבינו
ישמעאל בפרק היכלות עייף דניאל וזה לשונו
ואתיהבון בידיה עד עידן ועידנו ופלג עידן ואיך
הראחו הקדוש ברוך הוא ליעקב אבינו שר עולם
והוא שרו של בבל עי' עוקין וכוי עיין שם, וכן בזוהר
פרשת נירא זר קייז עמוד א' וזה לשונו אמר ר' יוסי
כל דא אריכו זמנה יתר מכמה DAOקמיה מבריא
דאיהו יומא חד גלוותא דכנסת ישראאל ולא יתר
דכתיב נתני שוממה כל היום דזה, עוד מאמר אחר
בתוב בפרשタ בראשית זר כ"ו וכ"ז עמוד ב' ועמוד
א' ומשם יفرد והיה לאربعעה ראשים אילין איינון
ארבעה שנכנסו לפך"ס, חד עאל בפיישן פי שונה
הלכות תנינה עאל בגיחון וזה איהו רמייז, תליתאה
על בחדקל לשנא חד וקלילא לדרייש, רביעאה
על בפרט דאיהו סוד מוחא דברה פרייה ורבייה, בון
ענאי ובו זומא ואליישע אחר עאל בקהליפין
DAOריהטא هو לקאו בהון רביעיקיבא דעאל במוחא
איתמר ביה נכנס בשлом ויצא בשלים אמר רב
אלעזר אבא יומא מה הניינה בבי מדרשא וכוי בגון
DAOריהטא מתרעין לויחין אילין הוה משה נחתת לו

לישראל ולא זכו בהון ונפלו ואתבררו וזה גרם
abboודא דביה א' וב' ויהיב לו אחרניין מסטרא דעז
הדעט טוב ורע דמתמן אתיהבת אורינייטא באסור
והיtier מימינא חי ומשמאלא מותא וכו' דאי ונחר
ויצא מעדן בונדי לעילא בעז חמימים וכו' להשכות
את הגן דא פרדס דמטטרויו דתמן עאלו בן עזאי
בן זומא ואחר וקליפין דליה מסטרא דא טוב
ומסטרא דא רע וזה איהו איסור והיtier פסול ובשר
טומאה וטהרה וכו' בגונא דא אמרו חכמיה מררי
מתני נימכרו את מייחס בעבודה קשה דא קושיא
בחומר דא קל נחומר, ובלבנים דא לבון מלכה, ובכל
עבדה בשדה דא בכיריתא, את כל עבדתם דא
משנה, ואי תיבין בתויובתא מה בתיב ויורה ה' עז
דא עז חמימים ובה נימתקו חמימים וזה משיח
דאתמר ביה ומטה האלהים בידי וכו' וכולא איהו
בגלוותא מחייב דיליה, הנה נתבאר במ"א זהה כי עון
אדם הראשון בעז הדעת טוב ורע הוא שלא בחר
להתעסק בעז חמימים שהיה חכמת הקבלה וזה
עצמך עון הערב רב האומרים למשה דבר אתה עמנוי
?ונשמעה?? בעז הדעת טוב ורע ואל ידבר עמנוי
אלhim פנו נמות בסתרי תוכה פסקרת הטועים קצת
בני תוכה אשר בזמןינו זה המוציאים שם רע על
חכמת האמת חי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק

בָּה יְמֹת בְּקִצּוֹת שְׁנִים מֵס וְשַׁלּוּם וְלֹכֶן נִשְׁבָּרוּ
 הַלְוֹחֹת הָרָאשׁוֹנוֹת מִסְטְּרָא דָעַז הַמִּיִּם וְנִתְנוּ לָהֶם
 מִסְטְּרָא דָעַז הַדִּעָת טֻוב וְרֻעַ מְשֻׁנָּה שְׁפָחָה
 דִּמְטְרוֹגִינִיתָא וְגַרְסָם אִיבּוֹדָא דְּחוּרְבָּנוּ בֵּית א' וּב' וְגַלְוִית
 הַאֲחָרֶן הַמְּר וְהַאֲרֹך אֲשֶׁר אָנוּ בְּעָנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עַד
 דִּיתּוּבָנוּ בְּגַי יִשְׂרָאֵל בְּתִיוּבָתָא וּבְקָשׁוֹ אֶת ה'
 אֱלֹהִים לְמִפְּרִירֹ וְלִיּוֹדָעַ בְּרוּזִי תּוֹרָה וַיַּדְעָו אֶת מֵי
 הַמִּם עֲזָבָדִים וּמֵי הַזָּהָם מַלְכָּם וּכְדִין יַזְפּוּ לְעָסֹוק
 בְּחִכְמַת הָאֶמֶת כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַפְּטוּב נִזְרָחוּ ה' עַז
 נִימְתָּקוּ עַל יְדֵי הַמֶּשִׁיחַ וּכְמוֹ שְׁבַתּוּב בְּפִרְשָׁת נְשָׁא
 בְּרָעִיא מְהִימָּנָא דָרְךָ קְכִיָּד עַמּוֹד ב' וְזֹה לְשׁוֹנוֹ וּבְגַיְן
 דִּעֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לְמִיטָּעָם מְאִילָנָא דְּמַיִּדָּא הַיּוֹה
 סְפִּרְתָּה הַזּוֹהָר יַפְּקוּן בֵּיהֶן גְּלוּתָא וּכְיַיְן וּאִילָנָא דְּטוּב
 וְרֻעַ דְּאַיּוֹה אִיסּוּר וְהַיְתָר לֹא שְׁלִיט עַל יִשְׂרָאֵל יַתִּיר
 וּכְיַיְן פִּי אֶזְזֶה יְהִי בְּמַלְאָכִי עַלְיוֹן עֲוֹסְקִים בְּחִכְמַת
 הַתּוֹרָה דְּאַצְּלָות וְלֹא בְּתוֹרַת מִטְּרָרוֹן מְלוּבָּשָׁת
 בְּמַלְבּוֹשִׁים וּסְפּוּרִים גְּשָׁמִים, עַזְד אָמְרוּ בְּס"ה תָּקוּן
 שְׁשִׁית וְזֹה לְשׁוֹנוֹ וּכְמָה בְּגַי נְשָׁא יַתְפְּרִנְסָוּ לְתַתָּא
 מְהָאי מְבוֹרָא דִּילְךָ בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסֹוף יּוֹמִיא
 וּבְגִינִּיה וּקְרָאתָם דָּרוֹר בָּאָרֶץ.

עַז מַיָּא אָמַר לֵיה אֱלֹהִים זָכְרוּנוּ לְבָרְכָה לְרַבֵּי
 שְׁמַעְעוֹן בֶּר יּוֹחָאי וְזֹה לְשׁוֹנוֹ ר' בָּמָה זְפָאָה אַנְתָּה
 דְּמָהָאי מְבוֹרָא יַתְפְּרִנְסָוּ בָּמָה עַילְאִי עַד דִּיְתְּגַלְּיאָ

לְתַתָּא בְּסֹף יוֹמִיא וּבְגִינִיה וּשְׁבָתָם אִישׁ אֶל אֲחִזּוֹתּוֹ
וְכוֹי מֵרַי מִבְיאָר כִּי מְטָא זוּ הַחַל לְהִזְוֹת מִאָדָם
הַרְאָשׁוֹן וְעַד עַתָּה וּכְאֵשֶׁר נִשְׁׂוֹב בְּתִשְׁיבָה לְעָסֹק
מִאֱחָבָה בְּמִכְמָה הַזֹּאת יַגְאַלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִמְרָה בְּיִמְינָו
אָמְנוֹ, שָׁמֹועַ שְׁמַעְתִּי נָאָקָת יְרֻמִּיהוּ הַנְּבִיא מִתְנוֹזֵד
וּמִתְמַרְמֵר בְּמַר נְפָשׁוֹ בָּאוּמָרוֹ עַד מַתִּי אַרְאָה נִסְ
אֲשֶׁרֶת קֹל שׁוֹפֵר כִּי אָוֵיל עַמִּי אַזְתִּי לֹא יִדְעַו וְגוֹי
רָאִיתִי אֶת הָאָרֶץ וְהִגְאָה תֹּהֶוּ וְגוֹי רָאִיתִי וְהִגְאָה הַבְּرֶמֶל
וְגוֹי כִּי כְּה אָמַר הֵי שְׁמַמָּה תְּחִיה כָּל הָאָרֶץ וְכֹלֶה לֹא
אָעֵשָׂה וְגוֹי הַצִּיקְתָּנִי רֹומְבָטָנִי לְבָאָר פְּסוֹקִים הַאֲלֹו
הַנְּאָמְרִים בְּאֶתְמָת עַל יְדֵי יְרֻמִּיה הַנְּבִיא עַלְיוֹ הַשְּׁלוֹם
בְּדַךְ נִבוֹּאָה עַל הַדָּוֹר הַאֲפָרָוֹן מֵזָה בְּהִזְוֹת מִתְמַרְמֵר
עַל אָזְךָ גְּלוּתֵינוּ נוֹתֵר מִשְׁעוּרוֹ וְזֹהוּ מַה שְׁבָתוֹב עַד
מַתִּי אַרְאָה נִס הַוָּא הַגִּס וּמַדְגָּל שֶׁל הַמְשִׁיחַ בְּגַזְפָּר
בְּפִרְשָׁת מִשְׁפְּטִים דָ' ק"ב עַמּוֹד אֵי זֹה לְש׊וֹנוֹ וַיַּתְנוּ
נִס דְמָשִׁיחַ בָּן דָוד אֲרִיה רְשִׁים עַלְיהָ לִימִינָא וְנִס
דְמָשִׁיחַ בָּן יוֹסֵף שָׁוֹר רְשִׁים עַלְיהָ לְשָׁמָאלָא וְגוֹי
נִשְׁמַעַת קֹל שׁוֹפֵר זוּ קְבוֹז גְּלִילָות הַעֲתִיד לְהִזְוֹת אָמַר
בִּיאָת מִשְׁיחֵינוּ בְּמִמְרָה בְּיִמְינָו אָמְנוֹ בְּגַזְפָּר בְּזַמָּר
פִּרְשָׁת תְּזַלְדוֹת דָ' קְלִי"ט עַמּוֹד אֵי זֹה לְש׊וֹנוֹ בְּמַדְרָשָׁ
הַנּוּלָם עַל פְּסִוק בְּזָנָה יְרוּשָׁלָיִם ה' וְאָמַר בְּךָ נִדְחָה
יִשְׂרָאֵל יַכְנִס זֹה שָׁאָמֵר הַקְּטוּב וְקִיהָ בַּיּוֹם הַהִוא
יַתְקֻעַ בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹלָה וְגוֹי וַיְנַתֵּן טָעם אֶל אֲרִיכּוֹת הַקָּז כִּי

אָנוֹיֵל עַמִּי בְּלֶשׁוֹן נִתְיִנְתָּה טֻעם אֶל הָאָמֹר עַד מַתִּי
אֲרָאָה נָס וּבְיאָור הָעֲנֵינוֹ הוּא כִּי הָנִיה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
נְחַלְקִים לְגַי בְּתֻוֹת בַּת אֵי מִקְהָם הֵם עַמִּי הָאָרֶץ הַמּוֹן
הַעַם בַּת בֵּי הֵם הַתְּלִמְדִידִי חִכְמִים הַעֲוֹסְקִים בְּפִשְׁטוֹ
הַתּוֹרָה בַּת גַּי וְהִיא בָּעֵלִי חִכְמָת הָאָמָת וְהָנִיה בְּגַד בַּת
אֵי אָמָר כִּי אָנוֹיֵל עַמִּי אָזְתִּי לֹא יְדַע ? רְצָח הֵם הַמּוֹן
הַעַם הַנִּקְרָאים עִם סְפָטָם וּבְגַד בַּת מִגֵּי הֵם הַעֲוֹסְקִים
בְּכַרְזִי הַתּוֹרָה וּסְזֹדֹתִיהָ הַנִּקְרָאים בְּנִים בְּנִזְפָּר
בְּתִיקְוָן דִּיָּא עַיְיב וְזָה לְשׂוֹנוֹ אַפְרוֹחִים אַילְיוֹן מַארִי
מְשֻׁנָּה בְּנִים אַילְיוֹן מַנְרִי קְבָלָה וּעֲלֵיהֶם אָמָר בְּנִים
סְכָלִים הַמָּה וְלֹא נְבוּנִים כִּי הֵם עֲוֹסְקִים בְּחִכְמָת
הָאָמָת כְּפִי הַעוֹלָה בְּדִעְתָּם הַקְּצָרָה וּבְעִוּוּנָם הַחְלָשׁ
וְאַיִם יוֹרְדִים לְעוֹמֵק הָעֲנֵינוֹ לְהַבִּינוֹן עַל הָאָמִיתוֹת
כְּמוֹ שְׁפָטוֹב בְּעַמִּי הָאָרֶץ וּבְגַד בַּת מִכְמִי הַפְּשָׁט
אָזְתִּם אֲשֶׁר הֵם מְזֹאָסִים לְעַסּוֹק בְּחִכְמָת הָאָמָת
הַנִּקְרָא עַצְמָהִים וְחַיִּים עַזְלָם וּעֲוֹסְקִים בְּסִיפורִים
הַפְּשָׁטִים בְּפִשְׁוּטָם בָּלְבָד וְאַוְמָרִים שָׁאַי בְּתוֹרָה אֶלָּא
הַפְּשָׁט בָּלְבָד מַס וּשְׁלוֹם אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא עַצְמָה
טוֹב וּרְעָה בְּנִזְפָּר לְעֵיל עַלְיָהֶם אָמְרוּ מִכְמִים הַמָּה
לְהַרְעָה וְלַהֲטִיב לֹא יְדַעַי כִּי בְּסִבְתַּת הַיּוֹתָם מְזֹאָסִים
בְּעַצְמָהִים אַיִן קָדוֹש בָּרוּךְ הוּא עוֹזֵר אָזְתִּם וְהֵם
שְׂזָנוּיִם בְּפִשְׁטוֹי עַצְמָת טֹב וּרְעָה וּמְהֻפְכִּים אָזְתִּוּ לְרַע
וּמְטַמְּאִים אֶת הַטֹּהוֹר וְאַוְסָרִים אֶת הַמּוֹתָר וּפּוֹסְלִים

את הפְּשָׁר ותַּקְלוֹת רֶבֶת יְזָאֹת מִתְּמָת יְדֵיכֶם
בְּעֻנוּתֵינוּ הַרְבִּים וְאַחֲר שְׁכָלָל אֹתָם הַנְּבִיא בְּדָרֶך
קָצָרָה חֹזֵר לְבָאָרֶס דָּרֶך פָּרֶט וּכְנֶגֶד מִפְּתָה הָאָה' אָמָר
רְאִיתִי אֶת הָאָרֶץ וְהַנֵּה תְּהִוֵּה הַס עַמִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִקְרָאים עַל שְׁם הָאָרֶץ כִּי מִשְׁם נִפְשָׁם חֹזְכָה כְּמוֹ
שֶׁאָמָר הַכְּתוּב וּרֹום הַבְּהָמָה הַיּוֹרְדָת הִיא לְמֶטֶה מִן
הָאָרֶץ הִיא רֹום הַבְּהָמִית אֲשֶׁר לְהַס כְּמוֹ שֶׁאָמָר
הַכְּתוּב וְתוֹצֵא הָאָרֶץ נִפְשָׁמְתָה לְמִינָה כִּי מִלְבָד הַיּוֹת
הַגּוֹף נִחְצָב עַפְרָה מִן הַאֲדָמָה גַּם נִפְשָׁם חֹזְכָה מִן
הָאָרֶץ לְמִינָה מִמְשָׁן וּנִקְרָא נִפְשָׁמְתָה כִּי בְּכָל מִתְּחָדָה
בְּהָמָה וּבְנוּ נִדְרַשׁ בְּפִי זֶה בְּמִדְשָׁה הַנְּעָלָם בְּכַתְּבָה יְד עַיִן
שֶׁם וְלֹהִיּוֹתָם נִחְצָבִים מִן הָאָרֶץ כָּל עַסְקָם הוּא
בִּישּׁוּב הָאָרֶץ בְּמִשְׁא וּמִתְּנוּ בְּנִטְיעָה וּבְזִרְיעָה וּבְבִּנְיָנִים
דְּבָרִים שְׁאֵין בָּהָם תֹּועֵלָת כִּי אֶל הַגּוֹף וּמִנְחִים מִי
עוֹלָם הִיא הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁאָמָר הַכְּתוּב אֶם לֹא בְּרִיתִי
יוּמָם וְלִילָה חֻקוֹת שְׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי וּמְחִזְירִים
הַעוֹלָם לְתָהָו וּבָהו אֲשֶׁר לְסִיבָה זֹאת קָרָאָם לְמַעַלָה
אֲוִילִים בָּאוּמָרוּ כִּי אֲוִיל עַמִּי כִּי אִין לְזֹאת אַוְלָת גְּדוֹלָה
מִזּוֹ לְקִיִּים אֶת גּוֹפָם וּלְהַמְּרִיב נִשְׁמְתָס וּכְל זֶה גַּסְט
לְהַס כִּי אָוֶתֶי לֹא יָדַעַו וְלֹא נִתְעַסְקָו בְּתּוֹרָה מִנְקָרָא
עַז מְחִימִים לְמִיּוֹתָם דָּרֶך מִי עַולָם הַבָּא, וּכְנֶגֶד מִפְּתָה
מַבְּיַהָם הַפְּלָמִידִי מְכֻמִים הַעֲסָקִים בְּתּוֹרָת הֵי אֲשֶׁר
נִפְשָׁם חֹזְכָה מִן הַשְּׁמִים וְלֹא מִן הָאָרֶץ אָמָר וְאֶל

הশמיים ואין אורים כי גם שנפשים חצובה מן השמיים אין להם אור בთורתם כמו שכתוב למעלה בשם רבותינו זכרונים לברכה על פסוק במחשבים הושיבני זה תלמיד בבלי, וחקמת ס"ה היא מהאייה אותם ומארת מדברים הנאמרים בתלמוד במלבושים כאלו הם משובים גשמיים אשר עליהם נאמר ותורה אור זה שכתוב ואל השמיים ואין אורים ועל זה בתניא ישעה הנביא בנהמומיו ואמר והולכתי עיריים בדך לא ידע וגוי כי התורה פשוטית נודע במקפרם ובמו שכתוב ר' ישמיאל אומר בשלוש עשרה מדות התורה נדרשת וכו' אמר ליב נתיבות החקמה שביהם נברא העולם הנperf ב בראש ס"י לא נודע וחינה אלו הליב נתיבות החקמת האמת נעלמים תוך ייג מדות של פשוט וכלות כולם הם ליב אי ובמו שכתוב למעלה בשם הזמר בפרש פנחס זר רמ"ד עמוד ב' ורבנו דמתניתין ואמוראים כל תלמידא דילחון על רזין דאוריתא סדרו ליה ובלי ספק כי העוסקים בתלמוד בבלי בלבד מונחים בעיריים קיר בלבושים תורה ואין להם עיניים רואות ברכי תורה הנפטרים בו כי לא על חנם כפי רצונם פסקו טמא טהור אסור והיתרבשר ופסול אלא מתוך פנימיות התורהணוד ליזדי חן ובמו שקרים במ"א הא שביארי לעיל סתימין עיניין

וכו וזה שכתב מי עור כי אם עבדי אבל הפנייה היא למעיטי ולאפוקי מכמי האמת הנקראים בנים איננו מרידקבלה בנגזר לעיל אבל העוסקים במשנה לבדה בלתי הסתכלותם בסודותיהם וכפי סודותיהם יפסקו הדינים אם אסור ואם מותר בנגזר לעיל הגה אלו עורים בונאי הם וזה שכתב מי עור כי אם עבדי פי העוסק בפשט נקרא עבד בנגזר לעיל עליהם נתנאה ישעה לעתיד לבוא שיזכה לרכת בדרכ לא ידע הוא דרכ פרמת האמת אשר בעולם זה ניתנו למפט מהרב ומברובים לשמר את דרכ חמימים שלא יובנוizi מתורה אלא לזכים אליה בנגזר בפרשנת נשא זר קכ"ג עמוד אי וזה לשונו ואית נטירין אחרנים כגון נחשים עקרביו ושרפיו וגיטרין מהו טוב שלא ליעול תמן מאן שלא فهو ראוי למעיל כדי לא תימה חמי כל מיביא הו עליון ברא דאוריתא ובג"ד מאן דאייה מיביא ויעול למינד רזין דאוריתא וכמה מלאכי מבלה וכו מבלבלין מחשבותיהם וכו וזה שכתב עוד אשים מחשך לפניהם לאור כי התלמיד בבל שהו מחשך המספר בפשט העולם זה אשים לפניהם לאור ויסטכלו מתוכו רזין דאוריתא הנזירים בו הנקר ותורה אור, גם כל הקושיות שבתלמיד הנאמר עליהם פניה והכי קאמיר חסורי מחסרא והכי קתני

ותיקיו כֵל אלו נראים בעינינו מעകשים יחרזו למשור ויראו איך הוכחה הלשון להאמר בלשונו מזה מהסר ומהעוקש לסת רמזי התורה הנסתרים ונרמזים בו, ולא יאמר אדם אם כן מעטה אני פטור ומוטר מלהתעסק בחכמה זו את עד לעתיד לבוא כי בעולם זה אין כמ' ליוזם ולכו אמר הכתוב אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים ואמרו רבותינו זכרונם לברכה עשה אעżבם לא כתיב שכבר עשיתים לרבי עקיבא ותביריו וכמו שכתבו זכרונם לברכה על רב עקיבא שהיה יושב ודורש על כל קוץ וקוץ תלי תלמידים של הלוות ואם כן לא דבר ריק הוא ואם ריק הוא מכם ואינכם פפאים לידע עם שהוא בידכם ובבחירתכם ומהרי רב עקיבא השיג בעולם זה לסודות אלו והינה זהו המכון כמו שכתוב במשנה משנת רב עקיבא בטיל בבוד התורה ופירש המפרשים שהיה יודע להшиб ולזרוש על כל קוץ וקוץ תלי תלמידים של הלוות וזהו בבוד התורה והדקה ינפיה וזהו אצלי פירש המשנה אמר רב יהושיע בן לוני בכל יום ניזם בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספריה לבדוק היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה וכל האומות יאמרו לישראל מה דודן מדוד מה

תורתכם מתורתינו הלא גם תורתכם ספורים בhalb העולם אין עלבון תורה גדול מזה ולכו אוי להם לבריות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בחקמת הקבלה שהיא נותנת לבדוק לתורה כי הם מארכיכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבא לעולם פניפר לעיל במאמר שהתמלנו בהקדמתינו זאת זהה עצמו הוא בת קול המכרי בכל יום ונרמז בפסקוק קול אומר קרא ועל פיו יצא בזה אמרו גם כן בס"ה פרשת בהעלותך דף קנייב עמוד אי וזה לשון רש"א NOI לההוא בר נש דאמר דהא אתה לאחיזאה ספורים בעלמא ומילוי דקדוטי וכו' ועוד האי מילה דאונקי תא לבושא דאונקי תא מפש ולא מלה אחרת דההוא לבושה אני אונקי תא מפש ולא מלה אחרת תפוח רוחיה ולא יהא ליה חולקה בעלמא דאי וborgyc ובגין פק= אמר דוד המלך עליו השלום גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך מה דתחות האי לבושא דאונקי תא וכו' טפשין דעתמא לא מסתכלاي אלא בההוא לבושא דאייהו ספר דאונקי תא ולא יתיר וכו' עוד יש מיא אחר פיו יצא בזה בפרשנה הניפר עצמה דף קמ"ט עמוד ב' וזה לשונו ומה' דההוא ספרה דאונקי תא לאחיזאה על ההוא ספרה בלבד קאתי דאי וכי לאו אני אונקי תא עילאה אונקי תא קדשות וכו' והינה במקמי הפשט עצם ב'

בוחינות אם הפת שחים יראו ה' וועסקים בה לשם
 שמים אלא שנשארו בתוך החשך מגעוויהם ולא
 למדו סודות התורה ומתייראים לגעת בהם באמרם
 מי עלה לנו השמיימה ויקח לנו ומיל עלה שמים
 וניד ויגידה לנו מה מס רזיה וסודותיה ועל ביווא
 בזיה ואל השמים אין אורם כי גם שחים נפשות
 מצובות מן השמים אין אורם עמם ובמפעשים
 ישבו ומשם לא יצאו ועוד יש בת אחרת והם קצת
 תלמידי חכמים חריפים ומנופלים עוזרי תרים
 וטומנו זה בזיה בפילולים בית המדרש עליהם
 נאמר באיתי את הרים וגוי רועשים ומתייראים
 לגשת אל מקום אש אוכלה המס רזי התורה דבריהם
 בגחל אש להבת שלחת ומתייראים פון יצרכו בם
 ארבבת בעניין ההיא ינוקא דינה דריש במשפט ונפק
 אשא מיניה ואבלתיה ומה טוב ומה נעים חלקם אם
 עלתה להם כך וישרפו בקדושת שמך יתברך כי אש
 אוכלה היא ועל ביווא באלו נאמר ראות לאויל
 חכਮות ולכו בשער ע"ס לא יפתח פיהו ובלי ספק כי
 החושבים כך אוילים המס כי לויל שחים חושבים
 בעיניהם די להם אותה החקמה הפשטה שידעו בה
 וכבר המס חכמים לא היו נמנעים מליכנס
 מפנימיותה ועל ביווא בזיה נאמר ראית איש חכם
 בעינו תקונה לכטיל ואם שלמה המליך עליו השלום

אֲשֶׁר עָלָיו נִאָמֵר וַיְחִפֵּס מִלְּאָדָם וְכוֹי אָמֵר בָּסּוּף
 יְמֵי בָּעֵת שֶׁחָבֵר קְהַלָּת אָמְרָתִי אֲחַפְמָה וַהֲיָא רְחוֹקָה
 מִמְנִי וְלֹא בְּדָעֲתוֹ כָּל לְחַשׂוֹב שֶׁכְּבָר נִתְמָכֵס אֶלָּא
 מִשְׁבָּשָׁ שֶׁאָפָּשָׁר שֶׁלְּעַתִּיד יִתְמָכֵס כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב אָמְרָתִי
 אֲחַפְמָה לְעַתִּיד עַל יְדֵי הִגִּיעָה וְעַם כֵּל זוֹה רָאָה אָמֵר
 כֵּךְ כִּי טָעָה בָּזָה וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב וַהֲיָא רְחוֹקָה מִמְנִי וַיְהִי
 יָעָשָׂו הַפְּתָאִים הַיְתוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּזָמַנֵּינוּ זוֹה בְּהִזּוֹתָם
 מִכְמִים שְׁמָחִים בְּחַלְקָם וְשָׁשִׁים בְּעַבּוֹדָתָם וְהַרְיִ
 רְבוּתֵינוּ זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה מִכְמִי הַתְּלִמְדִיד הַגְּדוֹלִים
 וְהַרְאָשׁוֹנִים אָמְרוּ אֵין אָנוּ אֲפִירֵש בְּחַמְרוֹר שֶׁל רַבִּי
 פְּנַחַס בָּן יָאִיר וְאֵין לְתִמּוֹן מִזָּה כִּי מַרְיִי מִפּוֹרֵש
 בְּפִתּוֹב וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶל נָעָרָיו שָׁבוּ לְכֶם עַם
 הַחַמְרוֹר וְדָרְשׂוּ בָּזָה רְבוּתֵינוּ זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה עַם מִזּוֹמָה
 לְחַמְרוֹר וְאֵין בְּנוֹנָתָם כִּי אָמֵר לְהָם כֵּךְ עַל הַיּוֹתָם
 נָעָדרִים בְּלֹתִי חַכְמָה כִּי מַרְיִי הַכְּתוּב אָמֵר וְהַעֵד עַל
 אַלְיָזָר שֶׁהָוָא אֶחָד מִקְהָטָם הָוָא דְּמִשְׁקָא אַלְיָזָר וְדָרְשׂוּ
 מִכְמִינּוּ זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה דֹּזֶלֶת וּמִשְׁקָה מִתּוֹרָת רָבָז
 לְאֶחָרִים אָמַנָּם כְּבָר בִּיאָרו מִכְמִינּוּ זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה
 עַצְמָם וְאָמְרוּ הַטּוּם לְפִי שְׁלָא רָאוּ עָנוּ הַשְׁכִּינָה
 קָשָׁור עַל הַקָּרֵר וְלֹכֶן קָרָאָם עַם מִזּוֹמָה לְחַמְרוֹר מִהָּ
 חַמְרוֹר אִינוּ רֹאָה אֶפְתָּם כֵּךְ וְאֶפְתָּם אֶמְקֹום אָמֵר
 גַּרְאָה כִּי קָרָא כֵּךְ לְאַלְיָזָר מִפְנֵי שֶׁהָוָא עָבֵד וְהַגָּה
 הָוָא קָנֵן כְּסֻפוֹ כְּמוֹ בְּהַמְתּוֹן נִחְמָרוֹר אֵין זוֹה כֵּךְ

אָסְמַכְתָּא בְּעַלְמָא כִּי מֵרִי יִשְׁמַעְאלְ בֶּןְ הַיְהָ שֶׁם וּמֵרִי
יִשְׁמַעְאלְ בֶּןְ אֲבָרָהָם הַיְהָ וּמִבֵּן הַוְּלֹן אָמָר מִשְׁפָחָת
אָבָיו, אָמָר עוֹד וְכֹל הַגְּבֻעוֹת הַתְּקִלְקָלוֹ כִּי הַגְּבֻעוֹת
הָם הַתְּלִמְידִי מִכְמִים הַבְּחוּרִים מִנְקָרָאים גְּבֻעוֹת
אַצְלָ בְּחִינַת הַחֲרִים הַנִּזְבֵר הַנִּהְרָה הַגְּבֻעוֹת אַלְוָ
נַתְּקִלְקָלוֹ לְגַמְרִי כִּי בְּרָאֹת הַתְּלִמְידִים מִקְטָנִים אֶת
הַגְּדוֹלִים הַחֲרִים הַנְּמִים רֹזְדִּים יוֹמָם וּלְילָה אַחֲרִי
הַפְּשָׁטִים וְאַיִם עֲסֹוקִים בְּחִכָּמָה הַזָּאת וְאַיִם
יֹזְדִּים כִּי מִירָאָתָם לִיְבָנֵס בָּהּ הָם נְמַנְעִים
מִלְהַתְּעַסֵּק בָּהּ כְּנִזְבֵר וְעַל בָּן גְּבֻעוֹת אַלְוָנִית
וְלִבְם שׂוֹרֵש פּוֹרָה רָאֵשׁ וּלְעַנְהָ וּלְעַלְתָה בָּם מִלְוִידָת
טִיט וּרְפֵשׁ לְכִפּוֹר בְּחִכָּמָת הָאָמָת וְאוֹמְרִים שְׁאֵין
בַּתּוֹרָה אֶלָּא פְּשָׁטִיה וּלְבוֹשִׁיה בְּלִבְדֵל דָבָר הַנִּזְבֵר
לְעַיל בְּפִרְשָׁת בְּהַעֲלוֹתָך וְאַיְן סְפָק כִּי לֹא יְהִי לְהָם
חַלְקָ בְּעוֹלָם הַבָּא כְּנִזְבֵר שֶׁם בְּזָמָר וּכְבָר נַתְּבָאָר
לְמַעַלָּה הַסְּבָה כִּי תּוֹרָת עַזְלָם הַבָּא אַיִינָה כְּפִשְׁטָה נֶקֶ
עַד שֶׁם עֲסָקִים בְּרוּזִי הַתּוֹרָה וּסְזֹדוֹתָה וְזֹה שֶׁלָא
בְּחַר בָּה וְלֹא טָרַח בְּעוֹלָם הַזָּה מַעֲרָב שְׁבָת לֹא יָאַכְל
בְּשָׁבָת וּלְלִיהָם נָאָמָר הַנִּהְרָה עֲבָדִי יָאַכְלָו וְאָתָם תְּרֻעָבוּ
וְגֹוי וּכְנֶגֶד בַּת הַמִּתְעַסְקִים בְּרוּזִי הַתּוֹרָה וּבְמִכְמוֹת
הַזָּמָר אֲשֶׁר הָם נִקְרָאים אֲדָם כְּנִזְבֵר בְּסִפְר הַתְּקִינוֹן
דִּיְא אֲפָרּוֹחִים אַיְלָין מַאֲרִי מְשִׁנָּה בְּנִים אַיְלָין מַאֲרִי
קְבָלָה עַלְיָהָם נָאָמָר רְאִיתִי וְהַנִּהְרָה הָאֲדָם וְלֹא אָמָר

אָדָם אֶלָּא הָאָדָם יַרְצֵחַ כִּי גַם שֶׁהוּא עוֹסֶק בַּחֲכָמָה
הַזֹּאת וְלֹכֶן נִקְרָא אָדָם עִם כָּל זֶה אַינְנוּ הָאָדָם
הַמִּיחָדֵד הַרְאוּי לְהַתְעַסֵּק בָּה כִּי אִין לְהָם שָׁرֶשִׁים
וּמִקְדָּמוֹת לְהַבִּין דְּבָרָיו וְכָמוֹ שֶׁבָּאָרָנוּ לְעַיל בָּאָזְמָרוֹ
בָּנִים סְכָלִים הַמָּה וְלֹא נְבוּנִים אֶבֶל הָאָדָם הַמִּיחָדֵד
אַינְנוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַנְחָנוּ בָּזֹאת הַחֲכָמָה מְגַשְּׁשִׁים
בְּעָוֹרִים קִיר כִּי מְכַמֵּי הָאָמֶת סְעוֹ הַמָּה לְמִנּוֹחות
עַזְבוּ אָוֹתֵנוּ לְאַנְחוֹת וּכְאָשָׁר אִין הָאָדָם הַגּוֹפֶר נִמְצָא
לְלִמּוֹד הַחֲכָמָה הַנִּהְיָה אָז גַם עוֹפּוֹת הַשָּׁמִים אֶלָּו
הַתְּלִמְדִידִים אֲשֶׁר גַּעַגְהַי בְּלִבָּם הַמִּפְצִים לְעֹזֶף הַשָּׁמִים
בְּלִי כְּנָפִים וּאַוְמָרִים מַיִּי יַתְנוּ לְנוּ אֶבֶר בִּיוֹנָה עֻווָּה
וּנְשֻׁכוֹנָה בָּאַחֲלִי הַחֲכָמָה הַזֹּאת וּמְרֵי נִתְבָּאָרוּ כָּל
הַכְּתָות אֲשֶׁר בָּעַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כּוֹלָם בָּאָחָד
גַּמְגַעַו מַלְמַזְיק בַּחֲכָמָה הַזֹּאת כָּל אָחָד כִּפּוֹי סְבָתוֹ
וּפְנִיָּתוֹ עד שְׁנַתְקִיִּים בָּנו בָּעָוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אִין
מִנְהָל לָה מִכֶּל בְּנִים יָלֵדָה וּמְרֵי פִּירְשׁ כִּי עִם הַיּוֹתָם
בְּנִים מְרֵי קִבְּלָה עִם כָּל זֶה נִתְיִיאָשׁוּ מַלְחַתְעַסֵּק
בַּחֲכָמָה הַזֹּאת וְאִין סְפָק כִּי דְּבָרִים אֶלָּו בְּנִבּוֹא
נִאָמְרוּ עַל דָּוֹרוֹת אֶלָּו הַאֲמְרוֹנוֹת שֶׁלֹּא כִּסְבְּרַת מְכַמֵּי
דָּוֹרוֹתֵינוּ אֶלָּה הַחֹשֶׁבִים בְּדָעַתְם כִּי כָּבֵר הַשִּׁיגָו מַה
שְׁאַרְיךָ לָהֶם וּשְׁמַחִים בְּחַלְקָם וְהַנִּיה הַכְּתוּב מַעַיד
וַיְרָא כִּי אִין אִישׁ וַיִּשְׁטוֹמֵם כִּי אִין מִפְגַּע בְּלָשׁוֹן
שְׁלִילָה אֹוי לְאָזְנִים שְׁבַק שׂוֹמְעוֹת וְאֹוי לְעֵינִים שְׁבַק

רוזאות עדותנו יתברך עלינו ואין לנו לב לדעת למזור
ולחתעסיק בחקמָה זו את למחזיק יתברך כמו
שכתבו ואביכ ואין עוזר נאשׁתומים ואין סומך והוא
בחיותינו עסוקים בחקמָה זו את כי על ידי תתקרכּ
מנואלה ובכְּיוֹן ישועתה לשכינת עוזו חיינו
ממחקרים להצמיחה כמו שכתבו יתנשע לי זרועי לי
ממש בכְּיוֹן וכגַּף לעיל במאמר שהתחלנו
במקדמָתינו זאת כי הכל פלו בעסק החקמָה זו את
ומנייעתינו ולהתעסיק בה היא גורמת איחור ועכוב
בנין בית מקדשנו ותפארתינו המכינה ונקרה מדר
הכרמל כמו שאמר הכתוב ראש עלי בכרמל וזה
מה שאמר הכתוב ראיתי והנה הכרמל מדבר כי
לסבות הנזברים לעיל היה הכרמל מדבר שם
בעונתינו הרבהם בגוף לעיל כי כל דור שלא נבנה
בית המקדש בימיו הרי הוא נחנבן בימיו וכל
עירו הם ערי יהודת נתקזו גם הם וכל הרעה זו את
היא מפני הי מפני מרן אף פירש מפני החקמָה
זו את אשר עסקה להורות כי כל התורה שמוטתו של
הקדוש ברוך הוא וזה שכתב מפני הי היא החקמָה
שאין מתעסק בה וגם מפני מרן אף פירש כי אין
לו להקדוש ברוך הוא כורת רוח בעולם אלא באשר
עסוקים בחקמָה זו כמו שכתב בタルמוד בכל אותן
המעשים של רבינו יוחנן בן זכאי ושל רבינו אלעזר בן

ערך וכבי יוסי הפלחן כשליו דורשים במעשה מרכבה
ירדה אש שכינתו יתברך סבבה כל האילנות מה
שאין פן בהיותם עוסקים בפשטים.

וכמו שכתב במדרש ממשלי על פסוק לא ירעיב ה'
נש צדיק וזה לשונו אמרنبي ישמעאל בא וראה
פמה קשה يوم הדין וכו' היהنبي ישמעאל אומר אוי
לה לאotta בשעה אוי לה לאotta כלימה וכו' בא מי
שיש בידו מקרה ואינו בידו משנה וכו' בא מי שיש
בידו בסדרים וכו', בא מי שיש בידו מלכות וכו' בא
מי שיש בידו תורה וכו' בא מי שיש בידו אנפה [וכו'] בא
חומרשי תורה וכו' בא מי שיש בידו ברוך הוא אומר לו
בני חזail ולא נתעסקת בתלמוד צפית במרכבה
צפית בגאות של ש אין מהנה ליבועם אלא בשעה
שתלמידי חכמים יושבים וועסקים ומביטים
וממציצים ורואים והוגים המון תלמוד זה, כסא
כבודי הייך עומד וכו' משפט הייך עומד וכו' ברק
הייך עומד וכו' ברוב וכו' וגדולה מכולם מצפני
עד קדקדי וכו' וכי לא זה הוא מדרי זה הוא גדולתי
זהו מדר יפי שבני מביבין את כבודי וכו' הרוי
ambilaur בפירוש אף בדברי התנאים שאין האדם
יוצא ידי חובתו לגמרי בעסק המקרא ומהשנה
והאנפה ומ תלמוד בלבד אלא הוא מחייב לעסוק

בכל יכלתו בסתרי תורה ובמעשיה מרכבה כי אין
הנאה להקדוש ברוך הוא מכל מה שברא בעולמו רק
בחיות בניו למטה עוסקים ברכי התורה ובספריה
גודלותו ויופיו ומעלתו כי בפשטיה התורה ובספריה
ובדיןיה ובמצוותיה בחיותם כפשתם אין בהם שום
היבר וידעה לידע את בוראם יתברך אדנה יש
בهم מצות וחוקים שאין מדעת סובלים וכל אומות
העולם מונין את ישראל ואומרים להם וכי מה
התורה הזאת אשר צוה אלקיכם אתם דבריהם
שנראין פחדות ומשלים ליקח קרו ולתקוע בו ביום
ראש השנה ואתם אומרים שעילידי בנו שטן הרוחני
המקטרג העליון מתרעם ובפרט פרטוי דיניהם אין השבל
רובה מצות התורה ובפרט פרטוי דיניהם אין השבל
סובלים ואם בנו הינו מדר התורה ויופיה
וגודלה ועל כיוצא בה נאמר אם צדקת מה תתן לו
ואם חטאתי מה תفعل בו כי השבר והעונש אשר
עליהם הוא לך לבדוק אמנים בסודות התורה ובעסק
כונית המצאות על זה נאמר בהפק אם בטובה נאמר
תנו עוז לאלים ואמ ברעיה נאמר צור יلدך תשוי
ונאמר וכיאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי בי
דיקא ולא לי בי ממש ביכוליך ידברי אלו מבוארין
לאשר גנע אליהם לבבו וזה סוד מה שבתוב לעיל כי
הקורא במשנה ובתלמוד נקרא עבד המשמש את

רבו על מנְתָה לְקַבֵּל פֶּרֶס מַה שָׁאַיִן כֵּן בְּחִכְמַת הָאָמָת
 כי הוא מַתְקָנוּ בְּבִיכּוֹל וַנוֹתָנוּ כּוֹם לְמַעַלָה וְזֹהַי נִקְרָא
 עוֹסָק בְּתוֹרָה לְשָׁמָה בְּלִי סְפִיק וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁלָא
 נִבְרָא הָאָדָם אֶלָּא כִּי שִׁילְמוֹד חִכְמַת הַקָּבָלה אֶלָּא
 שְׁאַרְיךְ שִׁיחָה גּוֹפוֹ נִקי בְּתַחְלָה עַל יְדֵי הַמְצֻוֹת
 הַמְעַשְׂיוֹת שֶׁבֶל תְּכִלִּתּוֹ לְדַבֵּר זה וְהֵם מוֹכְרָחִים עַל
 כָּל פְּנִים וַיֹּאמֶר בְּכֵן תּוֹכֵל הַנִּשְׁמָה מִנִּקְרָאת גַּר הַיּ
 גְּשֻׁמַת אָדָם לְהַאֲיר בָּגּוֹף הַזֶּה בְּגַר הַגְּנִזּוֹתָה תַּזְעַן
 עֲשָׂשִׁית זָכוֹרִית וּמְאִירָה וַנוֹתָנָת לוֹ כַּמְ לְהַבִּין סְתִרְיָה
 הַתּוֹרָה וּמְגַלָּה עַמּוֹקּוֹת מִנִּי חַשְׁךְ וְזֹה סָוד מַה שָׁאַמֵּר
 הַבְּתוּב מִצְנַת הַיּוֹם מִאִינְתָּה עִינִים רְצָחָה לְזֹםְרָה לְהַבִּין
 סְתִרְיָה תּוֹרָה עַל יְדֵה שָׁהָם תְּכִלִּת הַפְּלָל בְּנִזְבֵּר בְּזֹהַר
 שִׁיר הַשִּׁירִים עַל פְּסוּק הַגִּזְהָה לֵי שָׁאַהֲבָה נְפָשִׁי וּכְרִי
 זְכָאיָן אִינּוֹן כָּל דְּמִשְׁפְּדָלִין לְמַנְדָע בְּחִכְמַתָּא
 דְּמָאֵרִיהִין וְאִינּוֹן יְדַעַיָּן וּמִשְׁפְּטָלִים בְּרוֹזִין עַילְלָיאִין
 בְּגַיּוֹן דָּבָר נִשְׁבַּד נְפִיק מַהְאִי עַלְמָא בְּהָאִי אִיסְתַּלְקוֹן
 מִינִיה כָּל דִּינִים דְּעַלְמָא וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּמִתְפַתְּחָא
 לִיה תְּרִיסֵר תְּרִיעִי דָּאָפְרָסְמוֹנָא דְכִיא דָּכְלָל חִכְמַתָּא
 עַילְלָא תְּלִיאָה בְּהָוָה וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁמַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
 חַקִּיק לִיה בְּהָוָה פּוֹרְפִירָא דָכְלָל דִּיוֹקְנִין גְּלִיפָן תְּמִוּן
 בְּהָאִי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דָאָתִי וּמַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
 אִישְׁפְּעָשָׁע בִּיה בְּגַן עָדָן וְאַחֲסִין תְּרִין עַלְמִין עַלְמָא
 דִּין וּבְעַלְמָא דָאָתִי מִכְמַתָּא דָאַיְצָרִיךְ לִיה לְבָר נִשְׁ

למנדע ולאסטכלא בָּרוֹזִין דְּמַרְיהַ מַד לְמַנְדָע לֵיה
לְגֻפֶיה וְלְאַשְׁתָמֹודָעָ מַאֲן אֵיתָו וְהַיְד אֵיתָו וְתַקְוָנָא
דְּגֻפָא הַיְד אַתְפָקו וְהַיְאֵך אֵיתָו זָמִינָא לְמַיְעֵל בְּדִינָא
קְמִי מַלְכָא דְּפָלָא וְמַד לְמַנְדָע ולאסטכלא בָּרוֹזִין
דְּנַשְׁמַתִין מַאֲן אֵיתָיָהּ מַהְיָה נְפָשָׁ דְּבִיה וְמַאֲן אַתְיָא
וְעַל מַה אַתְיָא לְהָאִי גַּוְפָא סְרוֹחָה דִּיוֹמָא פָּאוּ וּמְפָר
בְּבִיה קְבָרִי וְמַד לְמַנְדָע ולאסטכלא בְּהָאִי עַלְמָא
דְּאֵיתָה בְּיה וְעַל מַה אַתְפָקו וְלְבָתָר בָּרוֹזִין עַלְאַיְוָ
לְאַשְׁתָמֹודָע לְמַאֲרִי וּכְל דָא יְסַפְּכֵל בָּר נְשָׁ מְגֹו נְהִירָוּ
דְּאוֹרִיִּתָא פָּלְמִיד חָכָם בֶּל מַאֲן דְּאַזְל לְהָהָוָא עַלְמָא
בְּלָא יְדִיעָה אָף עַל גַּב דְּאִית בְּיה עַזְבָּדָיו טְבִינוּ סְגִיאָנוּ
מְפָקִין לֵיה מִפְּלָט תְּרֵעָין דְּהָהָוָא עַלְמָא וּכְוֹי פָּלְמִיד
חָכָם מַה בְּתִיב אָם לֹא תְּדַעַי לְכָן הַיְפָה בְּנָשִׁים אָם
אַנְתָא אַתְיָא בְּלָא יְדִיעָה וְלֹא אַסְטְּכֵלָת בְּחַכְמָה עַד
דְּלָא אַתְיָת לְהָכָא וְלָא יְדִעָת בָּרוֹזִין דְּעַלְמָא עַילְאָה אָף
עַל גַּב דְּאַנְתָא הַיְפָה בְּנָשִׁים בְּמִצּוֹת וּבְמִעְשִׁים טּוֹבִים
לִית אַנְתָא בְּדָאי לְמַעַיל הָכָא צָאֵי לְכָן וּכְוֹי גַם בְּפִרְשָׁת
פְּקוּדִי זְנִי רְמַיְיז עַמוֹד אֵי זְזָה לְשׂוֹנוֹ הָאֵי חִיוּתָא
קְדִישָא קִימָא בְּדַ נְשָׁמֶתָה סְלָקָה וּמְטָאת לְגַבָּה בְּדִינוֹ
שָׁאֵיל לָה בָּרוֹזָא דְּחַכְמָתָא דְּמָארָה וּכְפָוס הָאֵי
חַכְמָתָא דְּרַדִּיף אַבְתָרָא וְאַזְבָק הַכִּי יְהִבָּה לֵיה
אֲגָרָה וְאֵי יְכַל לְאַדְבָקָא וְלֹא אַזְבָק דְּחִי לֵיה לְבָר
וְלֹא עִילָא וּקִימָה תְּחוֹת מַהְיָה הַיְכָלָא בְּטָמִירוֹ

בכיסיפו וכד נטלי גדרפייהו איננו שרפאים דתחוצתא פדין פולחו בטשי בגדרפייהו ואוקדזו לה וכו' ואריא אתדנת בכל יומא נהירת ולא נהירת ואף על גב דעובדין טבין אית ליה בגין דלית אגרא בההוא עלמא באיננו דמשתדל במקמתא לאסתכלא ביקרה דמאריחון ולית שיעורא דאיננו דיזעי מקמתא ביקרה דמאריחון עד כאו לשונו, ואין ספק כי לאורה ישתומים האם בראות מה שפטוב לעיל בשני חמאמרים דאן על גב דאית ליה עובדין טבין סגיאין מפקין ליה מכל תרעה דהו עלמא ואתדנת בכל יומא אמנים המשכיל בדברי רבי יוחנן בן זפאי רבנו של תנאים מארי משנה שראוהו בעת פטירתו שהיה בזוכה והשיב שיש לפניו ב' דרכים ולא היה יודע באיזה דרך מוליכים אותו ובמסכת סופה ספרו עליו גדלות ונפלאות ואמרו עליו שלא הנימ לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד וכו' ומעשה מרכבה שיתת דקלים וכו' ועם כל זה היה מתיירא גם מאיינו בר' אבחו אשר שופריה מעין שופריה דייעקב אבינו עליו השלום כי קשור נשמותו בו ואמרו בגמרא כי עליו נאמר זקו ונשוא פנים הוא הרראש דא ר' אבחו שהיו נושאים פנים לדזרו בעבורו בשמיים והיה אומר בשעת פטירתו ואני אמרתי לרייך יגעתי לתחו וחייב חי קליתי וכל בעל שכר

יתמה מדברים אלה ולא יובנו זולתי במה שכתוב
 למעלה עניין הפרש עסק התורה בפשטיה שהם תורה
 העולם הזה אשר היא הבעל לפני תורתו של משה
 ותורת העולםoba וזה סוד לתהו והבעל כחיה כליתי,
 ואלו באתי להאריך בバイור כל ממאמריהם האלו
 יכלו מזמן ומה מה לא יכלו אכו נוכל להבינו בדרכן
 קאלה כפי הנזכר לעיל כי שכיר מצות ותורה
 הפשטית היא בעולם הזה ובגו עד הארץ האמנם
 למיעל לעלמא עילאה אי אפשר עד שייעסוק האדים
 כפי יכלתו כפי אשר תשיג ידו בחקמת הזומר ואי לא
 כדי מפיקי ליה מכל פרעון דעלמא עילאה אף על גב
 דאייה יפה במצות ובמעשים טובים ולכון חלק הנפש
 וחרום נשאים למיטה בגו עד הארץ. אמן
 הנשמה שהיא חלקה בסודות התורה נענשת
 ואתוקנת לבר מהיכליין עילאיו דגו עד הعليון
 נזבר לעיל. וזה שכתוב Hai מיותקא קדיישא קיימא
 פד נשמטה סלקה ולא אמר בד נפשה או רוחה והבו
 זה ולא תתבהל בראשתך במה מאמי נבותינו
 זכרונם לברכה מלוקים בעניין זה והנה היה צריך
 המאמר של שיר משיריםバイור רבב אבל מי
 שייעסוק בחבורינו זה ובפרט בש"ח בשער הגלגולים
 יוכל להבין את דבריו ובר נרמז כל זה גם בדברי
 רבותינו זכרונם לברכה במדרשים וכמו שכתוב

בשםות רפה פֶרְשָׁת בַּי תְשָׂא וּכֹן בַּמְדֵךְ שְׁמַחוֹםָא
בַפֶּרְשָׁת בַּי תְשָׂא עַל פְּסֻוק אַיִּפה הִיִּת בִּיסְדֵּי אָרֶץ
וְגַם עַל פְּסֻוק רָאוּ קָרָא הֵי בְּשָׁם בְּצָלָאל וּכֹן בַּי כָּל
הַצְדִּיקִים וּכָל בָּאי עֹזֶל מִזְרָע יִשְׂרָאֵל תְּלוּיִם בְּגַוְפּוֹ
שֶׁל אָדָם הַרְאָשׁוֹן זֶה בְּגַוְפּוֹ וְזֶה בְּרָאָשׁוֹ וְזֶה בְּאָזְנוֹ
וְזֶה בְּצָנָאוֹרֹ וּכֹן וּכֹן עַל דָּרְךְ זֶה כָּל מְנֻפְשֹׁות תְּלוּיוֹת
בְּגַנְפּוֹ וּכָל חֲרוּחוֹת בְּרוֹחוֹ וּכָל הַנְּשָׁמוֹת בְּנִשְׁמָתוֹ
וּכְמוֹ שְׁגַוְפּוֹ שֶׁל אָדָם הַרְאָשׁוֹן כְּלָלוּ מִרְמַמְּחָא אֲבָרִים
וְשְׁסִינָה גִּידִים בָּנוּ נְפָשָׁוּ רָוחָו וְנִשְׁמָתוֹ גַם כָּלִים
תְּלוּיוֹת בְּתֹזְרָה שִׁיאַש בָּה רַמְמָחָא מִצּוֹת עִשָּׂה וְשְׁסִינָה
מִצּוֹת לֹא תִּعְשָׂה אֲשֶׁר זַיִס [זֶהוּ סָזֶד] מַה שָׁאָמַרְנוּ
רְבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה אָמַר לֵיהּ רֵי פְּלוֹנִי אָבוֹז
בְּמַאי הַנָּהָר זְהִיר וּכֹן וְאֶל זֶה רְמֹזוֹ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה
הַמְאָמָר הַזֶּה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים בְּמַיִשׁ [בְּמַה שְׁבָתּוֹבָ] וְעַל
מַה אָתֵיא לְהָאִי גּוֹפָה סְרוֹוֶתָה וּכֹן גַם כָּל הַעוֹלְמָוֹת
כָּלִים הַם בְּחִינַת אָדָם אָחָד כְּלָלוּ מִתְרִיִּיג אֲבָרִים
וְגִידִים וּכְמוֹ שְׁמָצֵינוּ פְּנֵי הָאָרֶץ טְבוֹר הָאָרֶץ עַיִן
הָאָרֶץ לְבַבְּ הַשְּׁמַיִם וּכְיוֹצָא בָּאַלּוּ וּכְנַזְבֵּר בַּפֶּרְשָׁת
הַזָּהָר בְּרִישָׁת פֶּרְשָׁת תְּזִלְדוֹת דָּרְךְ קְלִיְד עַמּוֹד אֵי זֶה
לְשׂוֹנוֹ לִית לְךָ כָּל שִׁיִּפָּא וּשִׁיִּפָּא דְקִיִּמָא בֵּיהּ בְּבִינָה
[בְּבִרְגָּש] דָלָא הַנוּ לְקַבְּלִיהּ בְּרִיהּ בְּעַלְמָא דְהָא כִּמְהָ
דְבִיּוֹן [דְבַר נָשָׁה] אִיהוּ מִתְפָלִיג שִׁיִּפְיָוִן וּכֹן הַכִּי נִמְיָ
עַלְמָא כָּל אִינּוּ בְּרִיאָו כּוֹלָהוּ שִׁיִּפְיָוּן שִׁיִּפְיָוִן קִיְימָיו עַל

אלין וכוי נאָל זֶה רְמֹז מֵה שַׁקְתֵּב לְמַעַלָּה לִמְנַדֵּע
לִיה לְגֻפָּא וְלְאַשְׁתָּמוֹדָע מִן אֲיַהוּ וכוי נאָמֵר עַז וּמָד
לִמְנַדֵּע וְלְאַסְתְּכָלָא בְּהָאי עַלְמָא דָאַיַּהוּ בֵּיה וְעַל מֵה
אַתְּפָקָן בָּאוּפָן כִּי הָאָדָם אַרְיךָ לְמַשְׁיג עַל יְדֵי טְרַחְוּ
בְּחַקְמָה הַזֹּאת עַד שִׁידְעַ שׂוֹרְשׁוֹ וְאַחֲיזָתוֹ בָּגּוֹף הָאָדָם
הָעַלְיוֹן מֵיכֹו וּכֹו בְּרוֹחוֹ וְנֶפֶשׁוֹ וְנֶשְׁמַתֹּו וּכֹו אַחֲיזָתוֹ
בְּמִצּוֹת הַתּוֹרָה בְּפְרַטּוֹת הַיְּכוֹן עַיקָּר אַחֲיזָתוֹ וְבָזָה
תְּבִין וְתְשַׁכֵּיל מָה שָׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה כָּל
הָעוֹשֶׂה מִצּוֹה אַמְתָה מְטִיבָן לוֹ וּמְאַרְיכָנוּ יְמִיו וּנוֹחַ
אַת הָאָרֶץ וְכֹל מֵ שָׁאַיְנוּ עוֹשֶׂה מִצּוֹה אַמְתָה אֵין
מְטִיבָן לוֹ וְאֵין מְאַרְיכָנוּ יְמִיו וכוי בְּמִשְׁנָה הַזֹּאת
נִתְחַבְּטוּ בָּה הַמִּפְרְשִׁים וְדַי עַתָּה בְּבִיאָוּר מְאָמֵר זֶה
שָׁאַיְן עַתָּה מִקּוֹמוֹ, וְהַגָּהָה הַנְּגִיהָ יְרַמְּיהָ עַלְיוֹ הַשְׁלָזָם
אָמֵר שְׁנִיבָא כָּל הַפְּסוּקִים מִנְזָכָר סִימִים בְּחַקְמָה וְאָמֵר
כִּי כָּה אָמֵר הִי שְׁמַמָּה תְּהִיא כָּל הָאָרֶץ וְכוֹלָה לֹא
אָעָשָׂה וְאָמֵר כִּי בְּלָשׁוֹן נְתִינָת טָעם וְהַוָּא כְּדַי לְפָרָא
עֲנֵנוּ קֹוְשִׁיא אַמְתָה הַנוֹּלְדָת מִעַתָּה עַם הָאָמָור כִּי הַגָּהָה
לְמַעַלָּה אָמֵר רְאִיתִי וְהַגָּהָה אֵין אָדָם רְצָה לְזֹמֵר אֵין מֵי
שְׁיוֹדָע בְּחַקְמָה וְאָם כֹּן מִעַתָּה הָאָדָם פָּטוֹר וּמוֹתָר
מִלְהַתְעִסָּק בְּחַקְמָה הַזֹּאת אָמֵר שָׁאַיְן לוֹ מֵי
שְׁיַלְמַדְנָה וַיַּקְבְּלָנָה וְאָם קַבְּלָה נִקְבְּלָה וְאָם לָאו אֵין
נוּכֵל לַקְבָּלה לְכֹן אָמֵר בְּלָשׁוֹן נְתִינָת טָעם כִּי אֵין בְּכָךְ
הַוָּא הַעֲנֵנוּ כְּמוֹ שְׁתַחַשּׁוֹב כִּי מַרְיָ אֵין מַקְדוֹשׁ בְּרוֹדָ

הוא בא בטרווניא עם בריווטיו כי כה אמר ה' שטמלה תהיה כל הארץ ירצה כי אף על פי אשר עתידה הארץ להיות שטמלה בגין מי שעוסק בחכמה זאת עם כל זה וכן לא אעשה כי ה' צבאות הותיר לנו שריד כמעט איש רשום בכל דורו דורנו נב' ה' מעת ואך גם זאת בדור מהה האפרון לא מסנו ולא געלנו להפר בריתו אפטנו מס ושלום וכמו שכתוב בתקונים בז'נקר לעיל דברא בתרא בסוף יומיא יתפרנסון מהאי מבוקא ובגיניה וקראים דרור הארץ וגוי בז'נקר לעיל גם בס"ה פרשת וירא ז' קי"ח עמוד א' וזה לשונו וכך יהא קרוב ליום משיחא אפיקרש הני נבי דעתם זמיין לאשכח רזין טמיריו דחכמה וכו' הרי מבואר כי עד עתה חיו דברי חכמת מזוהר געלמת ובדרא בתרא מתגללה ותתפרנס חכמה זאת ויבינו וישכלו בראוי התורה שלא השיגו הקודמים אלינו וזה נסתלקה משגנת (הפסאים) [הפטאים] המקשימים ואומרים איךשור דרי ואמ' דורות שלפנינו לא השיגות איך גדענה אנחנו ובזה יסביר פיהם ואמנם עם להיות זה פשיט וمبואר כי באלו הדורות האפרונים יתפרנסון מהאי מבוקא ומתגללה אליהם חכמה זאת הנה לא כל הרוצה ליטול את שם יבוא ויטול כי רזי התורה וסתירה לא יתגלה לבני אדם בכח עיונים

החוּמָרִי לוֹלִי עַל יְדֵי שֶׁפַע אֱלֹהִי הַמוֹשְׁפָע מִמְרוֹם
 קְדוּשָׁו עַל יְדֵי שְׁלוֹחָיו וּמְלָאכָיו אוֹ עַל יְדֵי אֱלֹהִיו
 הַנְּבִיא זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה בָּמוֹ שְׁגָבָאָר בְּסֹזֶף מִקְדָּמָה זוֹ
 וּנְבִיא רָאִיה מִדְבָּרִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּרְיָה יוֹחָאי עַלְיוֹ
 הַשְּׁלָוֹם בְּסֶפֶר הַתִּיקְוִינִים וּעֲיִינָן שֵׁם עוֹד רָאִיה לְזָה בַּי
 רֹזֶב דָבָרִי כַּבִּי שְׁמַעוֹן בֶּרְיָה יוֹחָאי עַלְיוֹ הַשְּׁלָוֹם בְּסֶ"ה
 וּבְתִיקְוִינִים וּבְמִדְרָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים הַפְּלָגָה אֲלֵינוּ עַל
 יְדֵי אֱלֹהִיו הַנְּבִיא זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה וּכְוֹי וּעַל יְדֵי נְשָׁמָת
 הַצְדִּיקִים הַמִּתְגָּלִים אֲלֵינוּ בְּכָל דָזָר נְדוֹר אֲשֶׁר זוּ הַעֲנִין
 סְפִּראָ דָרְעִיא מִהִמְנָא שְׁכָלָם וַיְכוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּרְיָה
 יוֹחָאי עַלְיוֹ הַשְּׁלָוֹם עַם נְשָׁמָת מִשָּׁה כִּבְינָנוּ עַלְיוֹ
 הַשְּׁלָוֹם וּבְגַזְבָּר בְּמִקְדָּמָת סְפִּיר הַתִּיקְוִינִים עֲיִינָן שֵׁם
 בָּאוֹךְ בְּמִקְדָּמָת הַבִּי דָף י"ג עַמּוֹד א' וּזָה לְשׁוֹנוֹ
 בְּהַחִיא זָמָנָא דָאַתְמָבָר הָאִי חִיבּוֹרָא רְשׁוֹתָא אַתִּיהָב
 לְאֱלֹהִיו הַנְּבִיא זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה לְאָסְכָמָא עַמְהֹזָן בֵּיהָ
 וְלֹכֶל מָארִי מִתְיַבְּטָנוּ דְלָעִילָא וּמְתָא וְכָל מִילִיאָן
 דְמְלָאכָין עַילָאָין וּמְתָאָין וּנְשָׁמָתָין עַילָאָין דְצִדְיקִים
 לְמְהֹנוּ עַמְהֹזָן בְּאָסְכָמָוֹתָא וּרְיעֻוֹתָא וּכְוֹי וּבָזָה יִסְכֶּר
 פִי הַדּוֹבָרִי עַתְקָבְגָאָנוּ נְבוֹז עַל מִקְדָּשׁ מְלָאכָן ה'
 צְבָאות רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּרְיָה יוֹחָאי עַלְיוֹ הַשְּׁלָוֹם וְכָל סְפָרוֹ
 סְפִּיר הַזּוֹמֵר אֲשֶׁר אָף בְּפָלְמוֹדָא דִינָן בְּמִסְכָת סּוֹפָה
 בְּפָרָק לְוַלְבָד וּעֲרָבָה דָף מִיָּה עַמּוֹד בֵּי אָמָרוּ שֵׁם עַלְיוֹ
 אָמָר רַבִּי חִזְקִיהָ אָמָר רַבִּי יְרַמִּיהָ מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן

בר יוחאי עליו יכול אני לפטור את כל העולם כולם מיום הדין כו' ראייתי בני עלייה וهم מועטים אם אלף הם אני ובני מהם אם מאה הם אני ובני מהם אם כי הם אני ובני מהם עם חיותם שחיו בדורו כל התנאים רביהם מאיר שמי מהם עיני מקימים במלכה ור' יוסי עליו השלום וכיוצא בהם ראשית תנאים וחילכה ומס מהאמינו שמי משפט את עצמו אף אם אין כן כי לא היה נכתב בתוך ה תלמיד ובליס' לא יסביר זה אלא איך מין או אפיקורוס, גם בראשית רבה פרשה ל"ה וזה לשונו ויאמר אלהים זאת אות הבירית וגוי לדורות עולם אמר רב יוזן לדורת כתיב וכו' ר' חזקיה מוציאה דורנו של אנשי הכנסת הגדולה ומביא דורנו של רבינו שמעון בר יוחאי ר' חזקיה אמר כן אמר רב שמעון בר יוחאי اي בעי אברחים למקראית עד גבאי ואני מקראנא מגבאי עד מלכא משיחא והרוץ לידע זכות דור אנשי הכנסת הגדולה ותכלית מעלהם יסתכל בפרק היכלות בפרק לי ועם כל זה אמר ר' חזקיה מוציאה דורם של אנשי הכנסת הגדולה ו מביא מהתיקון דורנו של רב שמעון בר יוחאי זכרונו לברכה ושם ביאר הטעם כי בזכותו הוא עצמו לא נראתה מקשת בנצח שם ממשימה דאליהו זכרונו לברכה דברי יהושיע בן לוי זכרונו לברכה גם איתא

בתלמיד ירושלמי זהה לשונו אמר רבי עקיבא לרבי שמעון דין שאני ובוראן מפירין ערך עד כאן לשונו. והנה יש מוציאי דבה על ספר הזוהר באומרים כי הנה בריש מקדמת התקוניים בדף ב' עמוד ב' כתוב שם הוא מאמר של אותו אמורא שהיה נקרא כבה בר בר חנה דינה קאצל בחדא ספינטה ומזה מז אכפור וכוי וכן בפרשת פנחס ברעיא מהימנא דף רפ"ג עמוד ב' וזה לשונו והוא אתרמר דאייה צפרא דבר בר חנה וכוי עוד שם בפרשת פנחס דף ר"ו עמוד ב' עניין ר' אלעזר בן פחת האמורא וכאללה רבות ומי פתני יסור הנה ישגים ויראה כי כל דבריنبي שמעון בר יוחאי עליו השלום הם ברום מקודש ומה רואה בעיניו כל נשמות המכבים אף אתם העתידים להבראות וכמעשה שאיכרנו גם לרבי ישמעאל בבריתות דפרק היכלות עיין שם וזה גם כן ענייןنبي יוחנן בן ז파י עליו השלום שאמרו עליו שלא הנימ מקרא ומשנה וכוי והניות דאביי וכבא עם שהיו אמורים ושים לבך והבו בדברים אלו, וזכור נא מאמרنبي שמעון בר יוחאי עצמו ובאמת רבא בפרשת נשא דף קל"ב עמוד ב' וזה לשונו:

אמֶר^ב נָבִי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי כּוֹלָחוֹ בַּזְצִינֵין חֲבָכְרִיא דָאַתְיָין בְּהָאִי עַזְקָא קְדִישָא אַסְמָדָנָא עַלִי שְׁמִיאָה עַילָּאָה דָעַילָאִין וַאֲרַעָא קְדִישָא עַילָּאָה דָעַילָאִין דָאַנָּא תְּמִי הַשְׁתָּא מַה דָּלָא חַמָּא בַּיּוֹן מַיּוֹמָא דְסִלִיק מַשָּׁה זְמָנָא תְּנִינִיא לְטוֹרָא דְסִינִי וּכוֹי וַעֲזָד דָאַנָּא יָדָע דָאַנְפִי נְהִירִין וַמַּשָּׁה לֹא יָדָע כִּי קָנוּ עֹזֶר פָנִיו וּכוֹי וְאֶל יְפָלָא הָאָדָם מֵזָה כִּי עִם הַיּוֹת שְׁרָבִי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי אַתְרוֹן שְׁבַתְנָאִים זָכָה לְמַעַלָה כְזוֹ כִּי דְבָרִים אִילוּ כְבָשָׂוְנוּ שֶׁל עַזְלָם אִין רְשׁוֹת בְּפָה לְפָרָשׁ עַנְנִיָּם הַכְּמוֹס וַהֲחַתּוֹם אַצְלִינוּ וְעַל דְּךָ זֶה אֶל תַּתְפְּלָא מִמָּה שְׁנִסְפָּר בְּסֹוף הַקָּדָמָה זֹאת מְעַנְנוּ מִמְּכָם מִקְדוּשָׁה הַגְּנִילָה אַלְיָנוּ בַּזְמָנֵנוּ וּבְדוֹרֵינוּ זֶה וְלֹא אָוֶל לְפָרָשׁ וְאֶם תַּרְצָה תְּבִין מַה שְׁכַתּוֹב בְּסִפְרָה הַתְּקֻוֹנִין עַל דָוֶר הַזְלָקָן וְדָוֶר בָּא דָא מַשָּׁה רַעִיא מִהִימָנָא וּבְנִזְכָר בְּתִיקּוֹנִים ס"יט דְק"י עַמּוֹד א' אָמֶר רָבִי שְׁמֻעוֹן מִגְּרִיאָה בְּנִזְאִי קְוִידָשָא בְּרִיךְ הוּא אַסְטָפָם עַמָּנָא עַילָּאָין וּמַפְאָין לְמַהְוִי בְּהָאִי מְבוֹרָא זָכָה דָרָא דָהָי אַתְגָלִיא בֵיהֶ דָעַתִיד כּוֹלִיה הָאִי לְאַתְמָדָשָא עַל יְדֵי דָמָשָׁה בְּדָרָא בְּתַרְאָה לְקִיּוּמָא קָרָא מִיהָה שְׁהִיִּיה הוּא שִׁיחָה וְאַתְפְּשָׁטוּתִיהָ הוּא בְּכָל דָרָא וְדָרָא בְּכָל צְדִיק וּמְכָם דָמְתַעַסְק בְּאוֹרְכִיתָא

ב) לא העתקנו ללשון הקודש כפי המקובל מפני שר התורה בעל בן איש חי שלא לתרגם.

עד מניינא דס' רבוא וכו' ומדברים סתומים נחתומים.

ונחזר לענינו הראשון כי אין ספק שדברים אלו לא ייבנו בעיון אנושי חומריים אלא בקבלה מפה אל פה או מפי אליהו זכרונו לברכה או מפי הנשמות המתגלים בכל דור ונדור אל הראים להם והרמב"ו זכרונו לברכה אמרו המקובלים קרוב לדוריינו פטב בסוף מקצת ספרו על ביאור התורה בלשון זהה וזה לשונו.

ואני הני מביא בברית נאמנה נותנת עצה הגונה לכל מסתכל בספר זהה לבל יסביר סברא ואל יחשוב מהשבה בדבר מכל הרמזים אשר אני פותח בספרתי התורה כי אני מודיע נאמנה שלא יושגו דברי ולא יזדעו כל בשום שכל ובינה זולת מפי מקובל חכם לאוזו מקבל מבין ובסברא בהם אולת ומחשבה רבת הנזקן ומונעת התועלת אל יאמינו בש� נטע כי לא תבזהו בספרותיו רק דעה כי ידברו אל hei סורה לא יכלו בפירה אל יחרשו אל hei לראות וכו' ואם הרמב"ו זכרונו לברכה אמרו כל המקובלים הפליג לדבר זה באומרו שלא יושגו דבריו בענייני הרמזים ובздות התורה כלל ועיiker איך יעליה בדעת אנושי להבין בעניini ובשכלו דברי

אלhim מhims דbhri הcrshbyi עלio hshlom א'שך
 דברותיו בלהבי א'ש או'כה ומתומים וסתומים
 בא'ל' חותמות הלא תראה כי בעת פטירתו ביריש
 א'ךת האזינו לא ניתן רשות לשום א'ך מא'ם
 שבעה עיני ה' העומדים א'ז א'לו לכתוב סתרי
 המוזכר א'ל' לרבי א'בא בנזבר שם וב' אספדרנא לכוי
 ר' א'בא יכתוב ור' א'ל'זר בר' ילי' ישאר חכרי'יא
 ירמשון בלבחן ועם שניתן לו רשות לכתוב מצאנו
 ר'אינו בפרשת משפטים דף קב'ג עמוד ב' וזה לשונו:

אמר רבי אלעזר [לרבי יוסי], שהוא הי' בעל
 המאמר האחרון לפני האידרא דמשכנא (לעיל דף
 קכ"ב סוף עמוד א'), והוא גילה לחברים את
 הסודות של אידרא דמשכנא], כל הני תיקונים א'בא
 גלי' לו'ן [כל אלו התיקונים א'ב' ר' שמעון גילה
 אותם, רצה לומר עם להיות שגט א'ב' ביאר ענייני
 סודות ברייתא זו באידרא רבא, אבל עיקרים גילה
 רק לפני פטירתו באידרא זוטא] בגין דלא ליעול
 בכטיפה לעלמא דאתה [כדי שלא יכנס בבושה לעולם
 הבא, אם כו'] השטא אמאי צריכי לגלאה [עתה למה
 היו צריכים סודות אלו להתגלות, רצה לומר
 מהגלית אותם לחברים], אמר ליה ר' א'בא [השיב
 بعد רבי יוסי ואמר לרבי אלעזר] מהו דכתבنا
 אנא [מה שאני כתבתי] מבוצינא קדישא [مفeo של

נر הקדוש רבי שמעון שצוה לי לכתוב את כל מה שגילה לפני הסתלקותנו, אָמִינָא בְּתוֹבוֹ הַגְּבִי מִכְרִיא [אותם הדברים אמרתי שהי' לתועלת החברים כי להם ודאי מותר ללמידה, כולם אחר שכל מה שאמר רבי יוסי הואאמת לפיה שאמר וגילה רק כל מה ששמע ממני, ואני כתבתיו מפי רבי שמעון אם כן אין קפידה בחזרת הדברים, ועוד] דָּהָא אֵינוֹ יְדַעַּן מַילְיאָן [כי הם יודעים אלו הדברים כי שמעום מפי רבי שמעון, וראוי לחזור על הדברים שלא ישתחוו], וְהָא אֲצֶטְרִיךְ לְמַנְדָּע [והרי צרכיים לדעת אותם, כי חיוב מוטל علينا לדעת את ה' דכתיב וַיַּצְאָתָם בַּיְמֵנִי הָיָה [פירוש, שתדעו את שיעור קומת ה'] וכ כתיב וידעו כי אני ה' [הרוי שיש מצוה לדעת את דרכי ה' הנסתרות על ידי ידיעת סתרי תורה, ועתה חזרו ונשנו] בְּגַיּוֹן דָּאֲתִיכִישָׁבָן מַילְיאָן בְּלִבְנָא [כדי שיתיישבו הדברים לבננו ויהיו שגורים בפינו] ומִכְאָן וְלֹאֶלְאָה סְתִימָיו מַילְיאָן בְּגֻוּן [מכאן ולהלאה הדברים יהיו סתוםים בינוינו ולא נגלה אותם לאחרים, והשלים ר' אבא דבריו ואמר, ע"פ ממ"ד].

וניה עם שְׁבָר גַּתְנוּ לוֹ רְשׁוֹת רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יּוֹתָאי לכתוב ונמס כי לא למד רק לאותם הוי חבריהם דעלו ונפקו באדראה קדישא ועם כל זה הקפיד ר'

אלעזר בנו ונתבעס על זה וגם הוא עצמו השיב לו דמפהו ולחלהה להו מילין סטימין בגונא אבל לשאר חכמי דורם עם היוטם פנאים לבם רחוב כפתחו של אולם עם היוטם בתובים הם אצלם מילין סטימין ולא אטגליין אלא לחרביה מאילין בלבד ואף גם הם בתוך מוחשבות לבם ולא מון הפה ולחוץ ובמו שבחותם סטימין מילין בגונא ולא אמר בינו וכו בפרשת ניחי זר ריעוז עמוד א' אמר שם בכה ר' אבא ר' שמעון דטהני מיניה מנא טבא וכו' ולא אשפער בעלמא מיניה בר כמה דכתיב קח צנאנת אמרת ותנו שם מלא העומר מון וכו' למשמרת לאצנעotta ואלו בחתגליה לא כתיב ומהשפא מאן יכיל לגלה רzion ומאן ינדע לו נם בפרשת אמרי מות זר עית עמוד א' וזה לשונו בתר דשכיב ריש הו חביביה אמרי אל תתו את פיך לחתיא את בשך ואין ספר פי לולי שכבי שמעון בר יוחאי הפיר ויידע ברום קדשו כי ר' אבא היה חכם גדול ויודע להלביש ולהעלים הדברים דרך מידה ורמז שלא יבינו אפריש חכמי הדור מהו לא היה מצונו شيء טוב כי הנה שם באדרת האזינו עצמה זר רצד עמוד ב' אמר כל מאן דמגלה רzion בידוע נשמתיה לאו איה מגויף דמלכא קדישא ובג"ד בד תפיק נשמתיה וכו' ווי לי נוי לנשמתיה זאה חולקחן דצדיקים

דמְכָסִין רְזִין עַילְאֵין דָקֹודָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכוֹ וּכוֹ בִּפְרֶשֶׁת פְּנַחַס דָבָר רַמַּיִד עַמּוֹד אֵין בְּרָעֵיא מַהֲימָנָא עַל פְּסִיק וְעַשְׂרִית הָאָפָה סֻולָּת וְגוֹ וַזה לְשׁוֹנוֹ אָמָר רָעֵיא מַהֲימָנָא מִאֵן דָמְזָלָל בְּפִרְוּרִין דִינָמָא וּכוֹ וְכל שָׁבֵן מִאֵן דָמָסָר רְזִין דָאוּרִיַּתָּא וְסַתְּרִי קְבָּלה וְסַתְּרִי מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית אֵין סַתְּרִי אַתְּנוּ דְשָׁמָא מַפְרָשׁ לְאַנְשִׁים דְלָאו אִינוֹן הָגּוֹנִים וּכוֹ עַלְיהָ אַתְּמָר נָזֶד הוּא לְלַחַם אֵיה לְלַחַם שֶׁל תָזְרָה וְלִית מִאֵן דִישְׁגָח עַלְיהָ וּכוֹ וְהַנְּהָה נָזֶע מִה שְׁבַתְבָה חַנְמָבִיִּים זָכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה בִּמְקָדָמת סְפָר הַמּוֹרָה עַל מִשְׁנָת וְלֹא בִמְרַכְּבָה בִּיחֵד וַזה לְשׁוֹנוֹ וְאֶלְוּ בְּיאָור הָאָדָם הָעֲנֵנִים אֶלְוּ בְּסְפָר יְהִי בְּאֶלְוּ דָזְרָשָׁם לְאֶלְפִּים מַבְנֵי אָדָם וּכוֹ וְמַטָּעַם לְפִי שְׁהַבְּתִיבָה קִיּוֹת לְדוּרִי דָזְרִים לְהָגּוֹנִים וּבְלַתִּי הָגּוֹנִים וּרְבִי שְׁמָעוֹן בֶּרְיָוחָאי נָאָה דָזְרָשׁ וּנָאָה מַקִּים וּמְגַם שְׁצִיוֹה לְרִי אָבָא שְׁיַכְתּוֹב וּבְהִיוֹת שְׁיַכְתּבָם בְּהָעָלָם גָדוֹל בְּאֶלְוּ לֹא נַכְתּבוּ כָל דָמִי וּמַעֲטָה יוּכָל הָאָדָם לְהַקְשֹׁת עַל דְבָרֵינוּ אֶלְהָ וּלּוֹמֵר אָם כְּוֹ רִי אָבָא טְרַח עַל חָנָם לֹא צוֹרֵךְ לְכַתּוֹב דְבָרִים סְתוּומִים וּמְתוּמִים אַמְנָם תְּשֻׁבְתָּן בְּצָדָק מַמְּיָא תִּיקְוִנִים הַנִּזְכְּרִים לְעַיל דְבָרָא בְּתִרְאָה יַתְפְּרִנְסֹו מַהֲאִי חַבּוֹרָא וּעֲתִיד לְאַתְגֵּלָא וּכוֹ וּכוֹ מַמְאָמָרוֹ בְּתִיקְוֹן סְ"ט דָבָר קְיִי עַמּוֹד אֵין דָעַתִּיד פּוֹלִיה הָאֵי לְאַתְמָדָשָׁא עַל יְהִי דְמָשָׁה

גביהה בדרא בתראה וכוי ומما אמר פרשת זירא זר
 קייז עמוד א' ובכד יהא קרייב ליומי מישיכא אפירש
 רבבי דעלמא זמיןו לאשכחה רzion טמירין דחכמתא
 וכוי ולבכו בראות רבינו שמעון בר יוחאי זכרונו לברכה
 ברום קדשו עניין זה צוה לר' אבא לכתוב ספר הזוהר
 בדרכן העלם להיותו מוצנא למשמרת עד דרא
 בתרא קרייב ליומיה מלכא מישיכא כדי שבזכות
 המתעסקים בו תצמח הגואלה בימינו בעיה כניל
 בפרקשת ניחי זר ריייז עמוד א' על דא כתיב קח
 צנאנת אחת ותן שמה מלא העומר מנו וכוי למשמרת
 לאצעריתא והבנו זה מאד.

ותנה אין בכל דור ודזר שלא נמצאו בו אנשים
 ייחידי סגולה שشرطה עליהם רווח מקודש והיה
 אליהם הנביא זכרונו לברכה נגלה עליהם ומלמד
 אותם סתרי חכמה זאת ובמו שנמצא כתוב
 בספריו המקובלים, גם בעל ספר הרקניטי כתוב
 בפרקשת נשא בפרקשת ברכת פהנים וזה לשונו
 מהפירוש הא' הוא דעת החסיד רבינו יצחק ו' הרב
 זכרונו לברכה שהיה כי לא אליו זכרונו לברכה כי
 נגלה להכאב"ד ולמד לו חכמת הקבלה והוא מסכה
 להכאב"ד בנו וגם נגלה לו והוא מסכה לבנו הרב
 יצחקaggi נהור שלא בא מעולם וגם לו נגלה והוא
 מסכה לבי תלמידיו הא' ר' עזרא שפירש שיר

השירים והבי' ר' עזריאלי ואמריהם נמשכה להרמב"ו זכרונו לברכה וחראב"ד עצמו בספר השגותיו להרמב"ס זכרונו לברכה על הלוות לולב פרק ח'نبي דין מהדס שנקטם ראשו קשר השיג עלייו חראב"ד זכרונו לברכה ובכתב זכרונו לברכה אומר אברהם כבר הופיע רום הקודש בבית מדרשו ממנה שנים והעלינו שהוא פסול וכו' גם בהלוות בית בבחינה בפרק שני במא שפטות הרמב"ס שהנכנס למקדש בזמן זה חייב ברת השיג עליו ובכתב אומר אברהם וכן נגלה לי מסוד הי ליראיו עד כאן לשונו.

והנה היום אבעחידות ונפלאות תפמים דעים כי בכל דור נדור הפליה מסדו אטנו אל הי ניאר לנו על ידי שרידים אשר הי קורא בכל דור נדור בזופר וגם בדורינו זה אלוהי הראשונים והאחרונים לא השבית גואל מישראל ויקנא לארכזו וניחמול על עמו וישלח לנו עיר וקדיש מנו שמיא נחית הרב הנadol האلهי מחסיד מורי ורבינו כמהר"ר יצחק לוריא אשפנזי זלה"ה מלא תורה ברומו במקרא במשנה בתלמוד בפלפול במדרשים ומדות, במעשה בראשית במעשה מרובה בקבלה בקי בשיטת אילנות בשיטת עופות בשיטת מלאכיות מכיר בחכמת הפרצוף הנזוף ברבי שמעון בר יוחאי בפרש ואטה תפוצה יודע בכל מעשי בני אדם שעשו ועתידיים

לעשות יודע בנסיבות בני אדם טרם יוצאים מנו הפת אל הפעיל יודע עתידות וכל הדברים מהווים בכל הארץ ולמה שנוצר תמיד בשמים יודע בחכמתה הגלגול מי חדש וממי ישן ואיפת האיש מהו באיזה מקום תליה באדם העליון ובאדם הראשון התחתרו יודע בשלchetת הנר ולהבת אש דברים נפלאים מסתכל וצופה בעיניו נשמות הצדיקים הראשונים והאחרונים ומטעסק עליהם בחכמת האמת מכיר בריהם האנשים כל מעשייו על דרך שהוא ינוקא בפרשנות بكل וכל החקמות הנזברים היו אצלו במונחים בוחיקו בכל עת שירצה בלתי יצטרך להתבודד ולחקור עליהם ועיini ראו ולא זר דברים מבהילים לא גראו ולא נשמעו בכל הארץ מימי רבינו שמעון בר יוחאי עליו שלום ועד הנה, וכל זה השיג שלא על ידי שימוש קבלת מעשיות מס ושלום כי איסור גדול יש בשימושם. אמנים כל זה היה מעצמו על ידי מסידתו ופרישותו אמר כי התעסקו ימים ושנים רבים בספרים מדשים גם ישנים בחכמה זו את ועליהם חסיף מסידות ופרישות וטהרה וקדשה היא הביאתו לידי אליו הנביא שהיה נגלה אליו תמיד ומדובר עמו מה אל פה ולמדו זאת מהחכמה וכמו שאירע להכאב"ד זכרונו לברכה בזבר לעליל בשם הרקאנטי ואף אם פסקה נבואה רום הקדש על

יְדִי אֲלֵיכוֹ זָכְרוֹנוֹ לַבְרָכָה לֹא פְּסִיק וְכָמוֹ שֶׁהָוָא
בְּפִسְקָה נְבִיאִים עַל פִּסְקָה וְדִבּוּרָה אֲשֶׁר נְבִיאָה תְּנָא
דְּבִי אֲלֵיכוֹ מַعַיד אָנִי עַלְיוֹ שָׁמִים וְאָרֶץ הָוָא אִישׁ אֶזְרָא
אֲשֶׁר וּכוֹ אֲפִירֶשׁ עַבְדָּא אֲפִילוֹ שְׁפָתָה מַפְלָל לְפִי מַעְשָׂיו
מִינְדָּרָם מַקְדָּשׁ שָׂוְרָה עַלְיוֹ וְעַל דָּרְךָ זוֹ הַזְּפִירָוּ גַּם כֵּן
שָׁם עַל פִּסְקָה וְאֶלְהָ דְּבָרָי דָוד הַאֲחָרְזָנִים עַיְינָן שָׁם, גַּם
נִצְפָּר בְּהַקְדָּמָת הַתְּקוּנִין בְּכִתְבָּת יְדָה זוֹהָ לְשׂוֹנוֹ וְאֶנְתָּה
אֲלֵיכוֹ עַתִּיד לְאַתְגְּלִילָה בְּטוֹזָף יוֹמָא וְאֶיתֶּן מָאוֹ
דָעַתִּיד לְאַתְגְּלִילָה לְיהָ אֲפִינָה בְּאַפִּינָה, וְאֶיתֶּן מָאוֹ דָעַתִּיד
לְאַתְגְּלִילָה לְיהָ בְּטַמִּירָוּ בְּעַיְן הַשְּׁכָל דִּילִילָה וּכוֹ. וְהַנְּהָה
מַלְבָד הַמִּקְרִיזָת וְהַנִּסְיוֹנוֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר רְאִינוּ
בְּעִינֵינוּ מִן הַכָּבֵד הַנִּצְבָּר זֶה לְהַיָּה הַנְּהָה מַדְרֹשִׁים
וּמַדְבָּרים עָצָם אֲשֶׁר בְּחֻבוּרִי זוֹהָ יַעֲדָוּ יַגְדִּדוּ וּכְלָל
רְוֹאֵיָהָם יַכְירּוּם כִּי דְבָרִים עַמּוֹקִים וּנְפָלָאים בְּאֶלְהָ
אִין יִכְזֹלֶת בְּשָׁכָל אָנוֹשִׁי לְמַבְרָא אָם לֹא בְּכָל הַשְּׁפָעָת
רוֹתָם מַקְדָּשׁ עַל יְדֵי אֲלֵיכוֹ זָכְרוֹנוֹ לַבְרָכָה, וְלִמְעָן אֶל
ישַׁט לְבַנָּן אֶל אֲשֶׁר תִּמְצָא בְּקַצְתְּ סְפִרִי הַמִּקְוּבָּלים
הַמִּתְבָּרִים עַל פִּי עַיְונָן שְׁכָלָם הָאָנוֹשִׁי אֲכִין לְךָ מַזְרָךְ
וְאֲשִׁפְילֵךְ בְּדָרְךָ זוֹ תַּלְךְ בָּאוֹרָה מִישָׁוֹר.

הַנְּהָה הַחֲכָמָה הַזֹּאת הִיְתָה נְגִילָה בְּאַתְגְּלִילָה עַד
פָּטִירָת רְבִי שְׁמַעַן בֶּר יְוֹחָאי עַלְיוֹן מִשְׁלוּם וּמִאָז
וְאַיְלָךְ נִסְתָּפֵם חַזּוֹן בְּנִצְבָּר לְעֵיל מִאָתוֹתָו הַמְּאָמָר
דְּפָרְשָׁת נִיחִי זְרִיעָה עַמּוֹד אֵי פָאֲשָׁר רָאָה בְּחַזְיוֹן

חלומו ר' יהיזה לרבי שמעון בר יוחאי דמנה סליק על די גדרינו מהתקנו וספר תורה עמיה ולא שבך כל ספרי רזיו עילאיו ואנידתא דלא סליק לו זון בהדיה וכו' ואמר ונדי מdashcיב רבינו שמעון בר יוחאי חכמתה אסתלקת מאראעא וכו' ולא אשתקאר בעלמא בר כמה דכתיב קח צנאנית אמרת וגוי למשמרת לאצנעוטא וכו' וכל אחד מהחכמים מיודעים בחכמה זו את מאו' ואילך היו עוסקים בה בהסתדר גוזל ולא באטגלויא ולא היה מגלה אותה אלא לפלאמידו היחיד בדורו ואף זה בראשי פרקים מפה אל פה מגלה טפח ומבסה אלף טפחים והיתר החכמה זו את מתומטטה ומתרמatta והולכת מדור לדור עד הכרמביין זכרונו לברכה אמרו המקבליים האמת ים, והנה כל ספרי הגאנונים במו ובינו Hai גאון זכרונו לברכה ומביריו כולם נכוחים למבין איו בהם נפטל ועקש אבל דבריהם בתכלית ההעלם וכן כל דברי אותם מהחכמים שזכרנו לעיל בשם הרקאנטי שהיה נгла עליהם אליו הנביה זכרונו לברכה כולם דברי אמת וגם הם סתוימים בחזקת היד גם פירש ספר יצירה שמכוונה בשם הכראכ"ד זכרונו לברכה עם להיות שחבורו חכם אחד אשכנזי ואים דברי הכראכ"ד עם כל זה דבריו אמיתיים וגם הם סתוימים ונעלמים גם ספר הנקראת ברית

המִנוֹנָה הִיא נָעֲשָׂה עַל דֶּרֶךְ הַנִּצְבֵּר לְעֵיל בְּעֵנֵינוּ מִוּרִי
 וּרְבִי זָכְרוֹנוּ לִבְרָכָה כִּי גַּלְהָ אֶלְיוֹ נְשָׁמָת צְדִיק אֶחָד
 וְהַיָּה מַלְמָדוֹ וְכָל דָּבְרָיו סְתוּמִים וּמְתוּמִים כִּי גַּאֲמָנוּ
 רֻומָּמָכָה דָּבָר הַיָּה וְעַמּוֹק עַמּוֹק מַי יָמָצָאנוּ גַּם
 הַחִיבָּור שְׁעַשָּׂה הַרְמָבֵין זָכְרוֹנוּ לִבְרָכָה אֶמְתָּה וַיַּצִּיב
 וְנָכוֹן וְקִיּוּם לְמַי שִׁיבְגִּינָהוּ פֶּאֲשֶׁר הוּא עָצָמוֹ בְּתַבְשָׁם
 בִּמְקָדָמת חֲבוֹרֹו וְזָכְרָנוֹה אָנָחָנוּ לְמַעַלָּה וְהַיָּה כֵּל
 סְפִּרִי הַמִּקוּבָּלִים הַאָחֶרֶןִים שְׁהִי אָמָר הַרְמָבֵין
 זָכְרוֹנוּ לִבְרָכָה אֶל תְּקַבֵּב אֲלֵיכֶם כִּי מִן הַרְמָבֵין
 וְאֵלֶיךָ נְסִטָּרָה דֶּרֶךְ מִחְכָּמָה זוֹאת מְעֵנֵינוּ כֵּל
 הַחֲכָמִים וְלֹא נְשָׁאֵר בָּהֶם כִּי אָם קָצָת עַנְפֵי הַקָּדָמוֹת
 בְּלִתִּי שְׁרַשֵּׁיָּהָם וְעַלְיָהָם בְּנוּ הַמִּקוּבָּלִים הַאָחֶרֶןִים
 זָכְרוֹנוּם לִבְרָכָה דָּבְרֵיהֶם בְּשֶׁל אָנוֹשִׁי וּמְעֵצָמָךְ תַּוְكַּל
 לְדַעַת לְעַמּוֹד עַל הַמְּבָטוֹן כִּי הַמְּעֵנֵין הַחֲרִיף יוּכָל
 לְכַלּוֹל וְלִידְעַו רֹוב מִקְדָּמוֹתֵיכֶם וּכְלִילֵיכֶם בְּדֵי אוּחָה
 יְמִים וּכָל דָּבְרֵיהֶם כְּפֶל הַעֲנֵינוּ בְּמִילּוֹת שׁוֹנוֹת וּכָל פָּרִי
 מִקְדָּמָתָם הִיא חִיּוֹת יִסְפִּיר שְׁמָצָאות וְחַבְרוֹתָלִי
 תְּלִימִים שֶׁל סְפִּרִים בְּעֵנֵינוּ אֲשֶׁר בְּלִוּות דָּבְרֵיהֶם יִכְתְּבוּ
 בְּבֵי או בְּגֵי קוֹנְטְּרִיסִים וּלֹא כֵּן מִצְינוּ בְּרָאשׁוֹנִים
 וּכְמוֹ שֶׁכְתְּבוּ זָכְרוֹנוּם לִבְרָכָה עַל פִּסּוֹק קוֹזְצָוֹתָיו
 תְּלִטְלִימִים שְׁהִי נָבִי עֲקִיבָא דָוֶרֶשׁ עַל כָּל קוֹזָ וּקוֹזָ
 תְּלִי תְּלִימִים שֶׁל הַלְּכֹות גַּם נָבִי יוֹחָנָן בָּן זְפָאִי וּרְבִי
 אֶלְיעָזֶר וּרְבִי יְהוֹשֻׁעַ וּרְבִי עֲקִיבָא הִי אָוּמָרִים אָם

יהיו כל השמיימים גוילים וככל הימים דיו וכל מקנים
 קולמוסים וככל בני אדם לבளרין לא יספיקו לכתוב
 מה שקבלתי מרבותי ולא חסרתי ביחס לפצלב
 המלך בים ופמבחן בשופרת וIALIZED בẤתראוג
 בזבר במקדש שיר השירים רבח פי העה התורה
 שמוטיו של הקדוש ברוך הוא ונקרה תורה על שם
 הוראה שהיא להורות על בוראה יתברך מה הוא
 ומה ענינו ובמו שהוא יתברך אין לו רשות וסוף בו
 אין לתורתו קצבה ושיעור ובמו שאמר הפתות
 ארוכה מארץ מדה ורחבת מני ים, ואנשי לבב שמעו
 לי אל יחרשו אל הי לראות בספר האמורים
 הבנויים על פי השכל האנושי ושותע לי ישפונו בטח
 ושאננו מפחד רעה ולכון אני המכונב הצער חיים
 וויטאל רציתי לזכות את הרבים בהעלם נמרץ
 והמשפיכלים יבינו, וקראתי שם החبور זהה על שם
 ספר עץ חיים וגם על שם החכמה זו את העצומה
 שכמת הזמר ניקרא עץ חיים ולא עץ הדעת בזבר
 לעיל בעבר כי בחכמה זו את טעם מהים זכו
 ויזכו לארכות מהים הנצחים ו敉ע מהים הזה
 ממוני תאכל ואכל וכי לעולים ואשפיכן ואורך דרך זו
 תלך דע מני היום אשר מורי זהה היה החל לגלות זאת
 בחכמה לא זהה ידי מתוך ידו אפילו רגע אחד וכל
 אשר תמצא בתוב באיזה קונטראיסים על שם זכרונו

לברכיה ויהי מנגד מה שכתבתי בספר זהה טיעות
גמר הוא כי לא הבינו דבריו ולא יש בהם איזה
תוס' שאינו חולק עם ספרינו זה אל תשית לבן
בקבע אליו כי שום א' מהשומעים את דברי קדשו
לא ירדו לעומק דבריו וכונתו ולא הבינום בלי שום
ספק ולא יעלה בזעם לחשוב שתוכל לבורר הטוב
ולហנית הרע אל בינתך אל תשען כי אין מדברים
האלו מסוריים אל לב האדם כי שכל אנושי
והסבירם בהם סבנה עצומה וייחשב בכלל קוץ
בנטיעות מס ושלום לך הזרתיך ואל تستכל
בשות קוינטלייטים מנכתרים בשם מורי זלה"ה זולתי
במה שכתבנו לך בספר זהה ודי לך במתראה זאת.

וכאייתי למלך הספר לב' מלכים וכל חלק מהם
יתחלק לידי שערים, המלך הא' יתמלך לידי שערים
ואלו הם, השער האחד במה שהעתיקתי מכתיבת יד
מוריה זלה"ה עצמו שביאר במה מאמריהם ובמה
דרושים, השער הב' במקומות ששמעתי מפי מורי
זהה"ה, הג' בביואר במה מאמריהם מון ספר הזוהר
וספר התיקונים ושאר מאמריהם נבותינו זכרונם
לברכה בתלמוד ובאנזות, השער הד' בביואר
פסוקים נפרדים בכל הכ"ד ספרים, והמלאκ הב' גם
הוא נחלק לידי שערים, השער הא' בביואר בנות
התפילה של החול ושל השבאות ונימים טובים

ונראשי חֲדָשִׁים ומןוכחה ופוראים וכל המעשימים והמצות הינה הוגות בכל זמנים אלו, המשער הב' בביואר טעמי קצר מצות וסידרתים כפי מקומם בכל פרשה מסדר פרשיות, המשער הג' שער רום הקודש ביחסים והנהגות לקביל ולחשיג רום הקודש ובקצת בונות ותיקונו על קצת עבירות ודברים אחרים ולהודיע עניין חכמת הפרצוף מה עגינה וכיוצא בה, המשער הד' דרוש הגלגול ובה יודיע גם כן שרשוי נשות פרטיטים של הנביאים ותנאים ואמוראים ודע כי אף על פי שחלקתי מהבור הזה לח' שעריהם זהו על דרך כללות, אמנים אין לך זאת ואזות שאין בו קדומות ואין לך שער ושער שלא בכלל מכל הח' שעריהם ובמו שתראה בעיניך בعزيزת הי' בקדמת מבוא שעריהם והם קדמה כוללות כל הספרים וייה נחלקים על דרך א' ב' ג' ד' ואמר כך יהיה זו היקלות והוא היכל אדם קדמון היכל נקודות היכל בתר היכל או' א' היכל ז' א' היכל נוקבא ולאה ודור המדובר מטה וסלע ומון היכל כלות אבוי' אמר כך כל היכל נחלק לשערים היכל א' י' שער עצמות שער אח' י' שער העמודים כו', סליק מקדמה, גם צרייך שתדע כי בסוף כל שער ושער בתבתי במה דרושים שקבלתי ושמעתי מפי קצת תלמידי מורי זהה ששםעו מפי באיזה זמן שאני לא היתי יושב שם ונראיתי לכוטבם בכל

סוז' כל שער ושער בפי ענינו. עד כאן מקדמת הרכבת הממבר זהה".

הקדמה ב' למה רח'יו

מקדמה שקבלתי אני הצעיר חיים ויטאל ממורי ורבי בוצינא קדישא הרכבת האלקי החסיד העני כמהר"ר יצחק לוריא אשכנזי שלמד עם אליהו זכרונו לברכה, גם חברו אליום קצת בנות התפילהות ובנות הייחודים ובנות ע"ד אמת אשר קראתיו פרי עץ מייס ליחד מאורות עליונות באשר יבוא לפנים בעונת ה' וקצת ביורו מאמרי מזוהר וביאור פסוקים על דרך האמת ועל פי הפשט מדרישי נשות ונגוליים אשר קראנו בשם נוף עץ חיים.

ובענינו ספרי הקבלה האמיתים הנמצאים אמר לנו מורי זהה"ה כי שלשלת קבלת הרא"ב ובני הר"י סגנו נהור ותלמידיו עד הכרמל"ו זכרונו לברכה תלמידו תלמידו כולם קבלה אמיתית מפי אליהו זכרונו לברכה שנגלה אליהם, וביאור הכרמל"ו

שׁעַשָּׂה עַל הַתּוֹרָה הוּא עַמֹּק מְאוֹד וְאֵין מַי שִׁיוּכֶל
לְהַבִּינוֹ שֶׁדְּבָרָיו סְטוּמִים עַד מַאֲדָן וּהוּא סִפְר יָקָר
וְנִיחַם מַאֲדָן לִמְבִינִים אֹתוֹ וּבִיאוֹר סִפְר יָצִירָה
לְהַרְאָבָ"ד אִינָנוּ לְהַרְאָבָ"ד זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה מִנְזָבֶר
לְעַיל אֶלְאָ חָכָם גָּדוֹל אֵינוֹ וְהִיא גָּדוֹל בְּחִכְמָתָה מִקְבָּלה
וּסִפְר מִנְקָרָא בְּרִית מְנוּחָה הוּא אִמְיתִי וְחַבְרוֹ חָכָם
גָּדוֹל בְּתּוֹרָה וּבְחִכְמָה וּנְאָמָן רֹום וּכְיסָה אֶת דְּבָרָיו
בְּעוֹמָק וּנְעַשָּׂה עַל פִּי נְשָׁמָת צִדְיק אֶחָד קְדָמוֹן שְׁנַגְּלָה
אֵלָיו אֶלְיהוּ זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה וְלִמְדֹז, וְשָׁאָר סִפְרֵי
מִקְבָּלה שֶׁלְאמָר חַרְמָבָ"ן זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה אֶל תְּשִׁלח
יְדֵךְ אֲלֵיכֶם כִּי هֵם בְּנוֹיִם בְּשֶׁכֶל אָנוֹשִׁי וְלֹא מְקוּבְּלִים
לֹא מִפְנֵי אַחֲרֹזִים וְלֹא מִפְנֵי רָאשׁוֹנִים [בְּעִ"ח כְּתֵי
שֶׁל הַחָסִיד בָּעֵל יוֹשִׁיה אִיתָה בָזָה"ל לֹא מִפְנֵי
רָאשׁוֹנִים וְלֹא מִפְנֵי עַלְיוֹנִים].

אֵלּוּ הֵן הַדְּבָרִים שְׁשִׁמְעַתִּי מִמּוֹרִי מִקְדּוֹשׁ כִּמְהָרָ"י
לוּרִיא וְכָל דָּרוּשׁ וְדָרוּשׁ יֵשׁ בּוֹ מִקְדָּמוֹת וְכָלְלִים
שׁוֹנוֹנִים זוּ מִזּה מִפְּרַטִּי יִ סְפִּירָות דָּאַבְּיָ"ע וְעַלְהָ
בְּדִעַתִּי שֶׁלֹּא לְפָרֹז וְלִמְלָקֵק הַדָּרוּשִׁים וְלִסְדַּר
מִקְדָּמוֹת וְכָלְלוֹת אֲשֶׁר בְּכָל דָּרוּשׁ וְדָרוּשׁ מִהָּם כָּל
מִקְדָּמָה וּמִקְדָּמָה בְּפִנֵּי עָצָמָה ע"ס י"ס דָּאַבְּיָ"ע בְּיַ
בָּזָה יְהִיא נִכְלָל בְּעִינֵי הַמְעִין בָּהֶם לְמַצּוֹא דְּבָרִי חֲפֵץ
תְּאָנוֹת מְבוֹקָשׁוֹ, אֲכוֹן זְמַלְתִּי נָאִירָא לְפִי שִׁישָׁ
בְּדָרוּשִׁים הַלְלוּ דְּבָרִים רַבִּים אֲשֶׁר הַרְוֹאָה יְחִשּׁוֹב

שָׁהַם דְּבָרִים הַמִּנְגִּידִים זוּ הֵא תָּזִהָה, וְלֹאֶפְסֵס הַפְּנִאי לֹא
 הִיה לִי זָמָן אֲמַרְיוֹ שׂוֹמֵעַ לְשֹׁאול אֶת פִּי מֹרֵי
 זֶה יְהִי, יְנַחֵנִי בְּמַעְגָּלִי צְדָקָה דָּרוֹשִׁים הָאָלוּ וְלִסְלִיק
 וְלִתְהִירִים מִכְשָׁול אֲשֶׁר בְּהָם לִמְאוֹן דָּעָאָל וְלֹא נַפְקָה,
 וְאִם יָרַצֵּחַ הָאָדָם לְהַעֲמִיק אֶת עַמְקָה מִחְשְׁבָתוֹ בְּהָם
 וְלַהֲעִמֵּיד עַל נְכוֹן מַיְהִיא אֲשֶׁר עָרַב לְבּוֹ לְהַזְּסִיף
 וּלְגַרְועַ בְּמַלְאָה אֶת אַחֲת קַטְנָה בְּאֲשֶׁר לֹא שָׁמָע וְלֹא
 קִבְּלָה מְרֻבָּו כִּי עָנוֹ גָּדוֹל מִנְשׂוֹא בְּנִזְפָּר בְּהַקְּדִימָה
 הַזּוֹהֶר וּבְפְּרִישָׁת יְתָרוֹ בְּפִרְשָׁת לֹא תַעֲשֶׂה לְכָךְ פְּסָל
 וּבָמָקוֹם זוֹלְתָם אֲשֶׁר הַרְזֹאה דָבְרֵי זֹהֶר הַהָמָה
 תִּסְמַר שְׁעָרוֹת בְּשָׁרוֹן כְּנִיעַ בְּמַדְרָשָׁה עַל פְּסָוק תְּאַלְמָנָה
 שְׁפְתִי שְׁקָר וּכְיוֹן יַתְפְּרִכּוֹן יִשְׁתְּתַקּוּן כְּיוֹן, עַל כֵּן עַלְתָּה
 הַסְּכָמָתִי שֶׁלֹּא לְהַזְּסִיף וְשֶׁלֹּא לְגַרְועַ בְּמַלְאָה נִימָא
 אֲפִירָש בְּעַנֵּינוּ הַסְּדָר בְּעַצְמוֹ בְּאֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי מִפִּי מֹרֵי
 זֶה יְהִי וְאָמַר בְּכָךְ אֲמַבָּר מִרְאָה מִקּוֹם כֶּל אַחֲד
 הַקְּדִימָה בְּפָנַי עַצְמוֹ בְּחִיבּוֹר זוּ, וְזֹה הַחֲלִי בְּעַזְצָת
 צוֹרִי וְגֹאָלִי. עד פָּאן מַכְתָּבִי יַד חַנְבָּר ר' מִיִּם וַיְתַאל
 זֶה יְהִי.

הקדמה ג'

זאת לוקחת ומוועתקת מס' פע"ח שבדמשק מכת"י הרח"ו ז"ל בעצמו וז"ל:

אמיר האעיר ומצעיר הרב ר' מאים ויטאל בראשתי
תשוקת החרדים אל דבר ה' ראייתי לחבר הספר זה
ולהאריך עיניהם בקצת מקומות שקבלתי ממורי
זההיה כאשר באראר ומהם תוכל לאחزو ולקחת מעץ
מאים פאשר תראה בऊרת ה' דברי בנויים על
מקומות נעלמות שנתגלו למורי זהה ברום
הקדש על פי אליהו זכרונו לבכחה, ומהום אבע
חידות וניסים ונפלאות תמים דעים כי במו שבלדור
נדור אלהי הראשונים ואחרונים הפליא מסדו עמנו
בון ביום זה חישף את זרוע קדשו ושלח לנו עיר
וקדיש מן השמים נחית הרב החסיד המקובל
האלהי [ביבי שמעון בר יוחאי] בדורו כמהר"י
לוריא זהה ומצרים מצרים קראנו י"ה ועננו
במרקם י"ה הארץ קדושה ורבות י"ים עיר גודלה
לאלהים של מקמים ושל סופרים צפ"ת תננה

וַתִּפְזֹנוּ בָמָה רֵה בַיִמִינוֹ אָמְנוֹ גָלִיל הָעֶלְיוֹן כִּי שְׁנַי שָׁנִים
 קֹדֶם פְטִינָת הַרְבָ זְהַיָה בָא אֲנוֹס מִמְצָרִים עַל פִי
 הַדְבָור כִּי כֵן הַזֶּד לֹא בְרוּם הַקֹּדֶש כִּי הָגַע עַת
 פְקוּדָת רֹיחַן לְחַשְׁיבָה אֶל מִקְומָה לְאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 נִתְנַהַ לֹא וְגַם זֶה בִמְצָרִים נִצְטוֹה עַל פִי הַדְבָור
 וַהֲפִקְיד מִזְעֵר מִקְצָת חַכְמָתוֹ הַגְדוֹלָה וַהֲנִפְלָאָה כִּי כֵן
 צִוְחוֹ בַמִּתְיַבְּפָא דָרְקִיעַ לְמִזְוֹת שָׁאָרִית בָּאָרֶץ
 וַהֲדָבָרִים עֲתִיקִים כְּבָשִׂים לְלִבּוֹשָׁךְ וְאֵז בְּעַלּוֹתָו
 מִאָרֶץ מִצְרָיִם סְמֵך יְדֵי עַלְיָה וַהֲאִיר עַיִנִי בְקִצְתָּה
 הַקְדָמוֹת אֲמִיתִיות שׂוֹרְשִׁוֹת שְׁמַסְרוֹ לֹא מִמִּתְיַבְּפָא
 דָרְקִיעַ וְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִחְיּוֹת שָׁאָרִית בָּאָרֶץ
 וּמִפִי אַלְיהוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה שְׁנִתְגַּלֵּה אֶלְיוֹ תְּמִיד
 וַרְשֻׁוֹתָא יְהִבֵּי לְיהָ לְגָלוֹת תְּמִיד רְזִין סְתִימִין עַל
 הַתְּיקִונִים וְהַזּוֹמֵר שֶׁלָא נִתְגַּלְוּ מִימּוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר
 יוֹחָאי וְאַיִלְךְ וְלוֹלָא כִּי יָגַרְתִּי מִפְנֵי אָרֶף וְחַמָּה קָנָה
 הַמִּתְגָּבֵר עַלְיָה יִמְצָאוּ בָאָנְשֵׁי דָזְרָנוֹ מִכְמִים בְּדִעְתָּם
 וַיַּקְשֵׁי עַרְפָּס לְבִלְתִּי הַאָמְנוֹ כִּי יִשְׁ אֱלֹהִים בָּאָרֶץ
 וַיַּרְאָתִי פָנֵן מִקְנָאתָם בְשׁוֹמְעָם גְדוֹלָתוֹ וַהֲפִלְאָוֹתָיו חַסְדָוָן
 וְשְׁלוֹם יַטִילוּ פָגָם בְקָדְשִׁים וַיֹּאמְרוּ מָאֵן גָבָר בְגִבְרִין
 הַלָּא גַם בָנו דָבָר הִי וְלוֹלָא זֹאת חַיִתִי מִסְפָר מִקְצָת
 דָרְכֵיכְיוֹ וַהֲפִלְאָוֹתָיו אֲשֶׁר עַיִנִי רָאוּ וְלֹא זָר דָבָרים
 מִבּוֹהָלִים לֹא נָרְאוּ בְכָל הָאָרֶץ מִימּוֹת תְּנָאִים כְּנָבִי
 שְׁמַעַן בֶר יוֹחָאי נַחֲבִירִיו וַיְמַכְבִּי שְׁמַעַן בֶר יוֹחָאי עַד

הראב"ד זכרונו לברכה היתה מחייבת זו את הולכת
 מפה אל פה ואליו זכרונו לברכה נגלה אליו
 לקצת מהחכמים עד הרמב"ז והרמב"ן זכרונו
 לברכה עד מורי זלה"ה לא היה מי שישיג חכמה זו
 על אמת תה קמוח כי היה יודע במשנה ותלמוד
 וגוזת ומדרשות על כל דבר ודבר פמה פנים
 בפרד"ס ומעשה בראשית ומעשה מרכבה בשיחות
 עופות ובשיחות דקלים ואילנות ועתבים בסוד כי
 ابو מקיר תזעק ושלחו בי פחמים ובשיחת מלאכים
 והיה מדבר ברוחות מהגיגולים רום טוב ורום רע
 והיה מפיר ברים הבוגדים במו אותו ינוקא דפרש
 דברים ובעופות אלמים ו מביא נשמת אדם בעודה חי
 ומדבר עמו כל צורכו וחפציו ואחר פר מסירחו [נוסח
 אחר: ממזירים להם] והיה רואה נשמות בעת אתם
 מהגוף ובבטתי המקברות ובעלתו בכל ערב שבת לגנו
 עדו והיה מדבר עם נשמת הצדיקים שם בעולם
 הבא והוא מגלי לו רזי תורה וגם היה יודע חכמת
 הפרצוף וشرطתי הידים ופרטן תלומות על
 אמינותם ובגיגולים ישנים וגם חדשים והיה מפיר
 במצח אדם מה מחשב ומה שחלם ומה פסוק קרא
 בעליית נשמו לנו עד בלילה והיה מלמד פירש
 שורש נשמו והיה קוראו במצח זכיות עבירות
 שחייב שחייב נתן לכל אחד ואחד תיקון נענים

ולחברים נתנו להם ייחודיים לכל אפֶד] בפי מבחןיה הממיוחדת או לשורש נשמתו האחיזה בשורש של אדם הראשון והיה יודע בכמה טיעיות נפלו בספרים והיה יודע להפנות בסוגרים ומה היה יודע כל מה ששלו מהברים ומה היה מלא מסידות ודקך הארץ וענוה ויראת ה' ואהבת ה' ויראת חטאך וכל מדות טובות ומעשים טובים היה בו וכל זה היה יודע בכל עת ובכל שעיה ורגע וכל מהכחות האלו תמיד היו מונחים בתקיקו ועני ראו ולא זר וכל זה השיג מרוב מסידותיו ופרישותו אמר התעסקו ימים כבים בספרים ישנים גם מדרשים במקמה זו ועליהם הוסיף מסידות ופרישות וטהרה וקדושה וזהו הביאו לידי רום מקודש וזהו אליו זכרונו לברכה נגלה לו תמיד וזה ידעתי מפיו באמונה ואף אם אין גילוי בדורינו זה לנביא וחוזה אפילו כדי לא נמנע רום מקודש מהיות מרכפת על פניו המאירות הראינו לו כמו שפטוב מעין הכלביד זכרונו לברכה והנה הדברים עצומים מהם יתנו עדיכם אשר יצדקו ויעידון ויגידון בחיבור זה כל רואיהם יכירום כי דברים אלה אי אפשר לשום אדם נברא להציג בשום שכל ומדע לו לי על פי הפעת רום מקודש ממרום ועל ידי אליו זכרונו לברכה בז'פר בתיקונים ذات עתיד לאתגליה בספר יומיא וכו', ואלו באתי לבתוב כל

אשר קיבלתי ממורי זההיה לא יספיקו כל עוזרות
איילי נביות בምפורסם לקצת ולשומעים לכולי
במחברתי, אמנים רצוני להעלות על הספר קצת
מקדימות הכרחי מאוד מה שהורשתי בכתב ובאך
גם בקיצור נמצא במציאות מונחים וקראותיהם שם
הספר עצם חיים על שמי ועל שם המכמה אשר
טוענית מיום זכו ואבל ממנה וכי לעולם שפלו
ארוך, עד פאן לשונו.

הקדמה ד'

עוד מקדמה למורה הרב מאים ר' ויטאל זלה"ה
 אני הכותב משבע עשרה הנזול יתברך לכל מי
 שיפלו מគונטרסים אלו לידי שיקרא מקדמה זאת
 ואם אותה נפשו לבוא בחדרת המכונה זאת יקבל
 עליו למזור ולקיים כל מה שאכתוב ויעיד עליו יוצר
 בראשית שלא יבוא אליו היזק בגופו ונפשו ובכל
 אשר לו ולא לאחרים מתוך רודפו טוב והבא לטהר
 וילרבן בראשית הפל יראת הי להשיג יראת העונש כי
 יראת הרוממות שהוא יראה הפנימית לא ישיגוהו
 רק מתוך גדלות המכונה ועיקר מגמותו בידיעה מזה
 יהיה לבער קוצים מן הקרים כי לנו נקרים
 העוסקים ב המכונה הזאת ממחדי מקלא ובונדי^ר
 שייתעוררו מקליפות נגדו לפתו ולהמתיאו לנו
 יותר שלא לבוא לידי חטא אפירים שוגג שלא יהיה
 לחם שיכו בו לנו צרייך ליזהר מתקלות כי מקדוש
 ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים בחוט השערה לנו
 צרייך לפרש עצמו מבשר ויינו כל ימות השבעה וצרייך
 מזבחת سور מרע מעשה טוב ובקש שלום בקש שלום

אֲריך לְהִיּוֹת רׂוֹצֵף שָׁלוֹם וְלֹא לְמַקְפִּיד בַּבָּיתוֹ עַל דָּבָר
קָטָן וְגָדוֹל וְכֹל שְׁבִינוֹ שֶׁלֹּא יִכְעֹס מָס וְשָׁלוֹם.

וְאֲריך לְהִתְכַּחַק בַּתְּכִילַת הַרִּיחוֹק סִיר מְרוֹעַ.

א לִיזָּהָר בְּכָל דָּקְדוּקִי מִצּוֹת נַאֲפִילוּ בְּדָבָר
חֲכָמִים שְׁהָם בְּכָל לֹא תִּסְוֹר.

ב לְתַקְוֹן הַמִּעְוֹות קֹזֶם שִׁיבָּא לְעוֹלָם הַבָּא.

ג יִזָּהָר מִמְּכֹעֵס אֲפִירֵש בְּשָׁעָה שְׁמוֹכִים אֶת בָּנָיו
לֹא יִכְעֹס בָּל וְעַיקָּר.

ד גַּם אֲריך לִיזָּהָר מִהְגָּאָה וּבְפִרְט בְּעַנְיוֹן הַלְּבָה כִּי
גָדוֹל כְּפָה וּמְגָאָה בָּזָה עַזּוֹ פְּלִילִי.

ה בְּכָל צָעֵר שִׁיבָּא לו יִפְשִׁיפֵּש בְּמִעְשָׁיו וַיְשׁוֹב אֶל
ה'.

ו גַּם יִטְבּוֹל בָּעֵת הַצּוֹרֵךְ לו.

ז. גַּם יִקְדַּש אֶת עָצָמו בְּתִשְׁמִיש הַמְּטָה שֶׁלֹּא
יַחֲנַה.

ח. שֶׁלֹּא יַעֲבוֹר בָּל לִילָה וַיְחַשׁוֹב בְּכָל לִילָה מַה
שְׁעָשָׂה בַּיּוֹם וַיִּתְנוֹדָה.

ט. גַּם יִמְעַט בָּעֵסְקִיו וְאֵם אֵין לוֹ פָּרֶנְסָה בַּי אָם עַל יְדֵי מְשָׁא וּמְתָנוֹ יְכִינּוּ יוֹם גַּי וַיּוֹם דִּי מְחַצֵּי הַיּוֹם וְאֵילָן וּבְכֻנָּה שֶׁהוּא לְעַבּוֹדָת קְוֹנוֹ.

ו. כֹּל דָּבָר שֶׁאִינוֹ שֶׁל מְצֻוָּה וּמְכֻרָתִי יְהִיָּה זָהָיר מִמְּנוֹ וּנְאָפִילוֹ דָּבָר מְצֻוָּה יִמְנַע בָּשְׁעַת הַתְּפִלָּה.

יעשָׂה טֹב.

א. לְקוּם בְּמַצֵּי הַלִּילָה וּלְעַשׂוֹת הַסִּדְרָ בְּשָׁק וְאֶפְרַת וּבְכִי גְּדוֹלָה וּבְכֻנָּה כֵּל אֲשֶׁר יוֹצִיא בְּשִׁפְתִּיו, וְאָמָר בְּךָ יַעֲסֹק בְּתֹרֶה כֵּל זָמָן שִׁיוּכָל לְהִזְמִין בְּלִי שִׁינָה וּבְלִבְדָן שְׁמָצֵי שָׁעָה קְוֹדָם עֲלוֹת הַשְּׁמָר יַתְעוּרָר לְעַסּוֹק בְּתֹרֶה.

ב. יַלְכֵן לְבִית הַפְּנִיסָת קְוֹדָם עֲלוֹת הַשְּׁמָר קְוֹדָם חַיּוֹב טְלִית וּתְפִילִין לְהַזָּהָר שְׁיִהִיה מְעַשְּׂרָה רָאשׁוֹנִים.

ג. קְוֹדָם שִׁיכְנֵס יִשְׁים אֶל לְבּוֹ מְצֻוֹת עַשָּׂה וְאַמְבַטָּה לְרַעַן בְּמוֹן וְאָמָר בְּךָ יִכְנֵס.

ד. לְהַשְׁלִים רַמּוֹן צְדִיק בְּכָל יוֹם שֶׁהוּא צִי אֱמֹנִים דִּי קְדוֹשָׁות יִי קְדִשִּׁים קִי בְּרִכּוֹת.

ה. שְׁלָא לְהַסִּימָן דַעַתּו מִהְתְּפִילִין בְּעַת הַתְּפִלָּה זֹולֶת בְּעַת הַעֲמִידָה וּעַסְק הַתֹּרֶה.

ו. אַרְיךָ שִׁיחָה עֹסֶק בְּתוֹרָה מֵעוֹטָף בְּטַלִּית
וּתְפִילִין.

ז. לְכָיוֹן בְּתַפְלָה הַפְּנִינּוֹת כְּמוֹ שְׁפָטוֹב בְּעֹצָת ה'.

ח. שִׁשִּׁים טָמֵיד נִגְדָּע עִינָיו שֵׁם בָּן ד' אֲוֹתִיות
חוּיִיה וַיַּדְעֵעַ מִמְנוּ כְּמוֹ שְׁפָטוֹב שְׁוִיתִי ה' לְנִגְדִּי
טָמֵיד.

ט. שִׁיכְנוֹין בְּכָל הַבְּרוּכּוֹת בְּפִרְטָה בְּבִרְכַת הַנְּהָגִין.

י. אַרְיךָ שִׁיחָה עַמֵּל בְּתוֹרָה פְּרָדִיס שָׁנָאָמֵר אוֹ
יְחִזֵּיק בְּמַעֲזִיזִי וְאֶל יְחִשּׁוֹב שִׁיגָלוּ לוּ רְזִיזִי הַתוֹרָה
בְּחִיּוֹתָו רַיֵּק בְּדִכְתִּיב יְהִב חִכְמָתָא לְמַפְּרִימִין וְאַרְיךָ
לִזְהָר שֶׁלָא יוֹצִיא בְּשִׁפְתִּיו בְּחִכְמָה זוּ מֵה שֶׁלָא שָׁמַע
מִאָדָם שָׁרָאוּי לְסֻמוֹךְ עַלְיוּ וְכָזְחָרָת כַּבִּי שְׁמַעַוּ בְּרִ
יּוֹחָאי וְחַבְקָרִיו מִשְׁנַת הַחִכְמָה תְּנָאִי הַרְאָשָׁוּ אַרְיךָ
לִמְעֵט דָבָרוֹ וְלִשְׁתּוֹק כָל מֵה שִׁיוּכֵל בְּדִי שֶׁלָא
לְהַזְכִיא שִׁיחָה בְּטִילָה כְּמַאֲמֵר רַבּוֹתֵינוּ זָרּוּנִים
לְבִרְכָה סִיגָל לְחִכְמָה שְׁתִיקָה גַם תְּנָאִי אַחֲר עַל גַּו
דְבָרִי תּוֹרָה שֶׁלָא תְּבִינָהוּ תְּבִבָּה עַלְיוּ כָל מֵה שְׁתִוּכָל,
גַם עֲלִית הַנְּשָׁמָה בְּלִילָה לְעוֹלָם הַעֲלִיוֹן שֶׁלָא תְּשִׁוּט
בְּמַבְּלִי הַעוֹלָם תְּלוּי שְׁתִיְשָׁן בְּבִכְיָה וּמְדָת עֲצִיבוֹת
מְגֻנוֹה עד מַאֲזָד וּבְפִרְטָה לְמַשְׁיג חִכְמָה וּמְשָׁגָה אִין לְדִ
דְבָר מִזְגָע הַשָּׁגָה יוֹתֵר מֵזָה,

גם בענינו השגת האדם אין לנו דבר שמצויע כמו מטהרתו ומטבילה שהיה האדם טהור בכל עת ימורי זהה עם היותו שקייה לו חוליו השרבר שמקור מזיק לו עם כל זה לא היה מוגע מלטבול בכל עת.

קדמה ה'

העתק ממזרנו הרב ר' מרים ויטאל זלה"ה לבב יפול לב האדם בהטעסקו בחקמה זאת כמו במו שפטוב כל מאן דעתו ולא נפיק טוב ליה שלא אברי פשטי הדברים שהונכנס בחקמה זאת ארך שידע לכנות ולבאת, אמנים מי שרוצה לכנות ולא ידע לצאת ובעשרה דד' שנכנסו לפרדס שנבי עקיבא אחד מהם שידע ליפנס ונידע לצאת بي הפיר והשיג הדבר על בוריו אמנים אחרים נכנסו ולא השיגו ולא ידעו לצאת מتوزך מהקינה הזאת בשלום ולזה כפר אלישע אחר והנה בסבא פרשת משפטים אמר בר יוחאי לעיל וליפוק וכו' לנו אסור לעסוק בחקמה הזאת אם לא שבר נכנס בחקירות ויצא בשלום ולא נשאר בתוכו מבוקות וספיקות ונראה לעניות דעתינו שאין הבונה בפשטו שם בו לא ימצא בדור זה כמו רבינו שמואן בר יוחאי שיבואר לו ספיקותיו,

לכון לעדין שגמ אס הָאָדָם מוּבְטָח שֶׁאָפַע עַל פִי
שִׁירָאָה לוֹ כִּמֵּה סְפִיקָות וְדָבָרִים תָּמוּהִים יֹאמֶר
בְּלֹבוֹ רַק מַחֲסָרוֹן שְׁכָלִי אָנִי לֹא מְשִׁיג וְלֹא שְׁמַס
וְשְׁלוּס בְּדָבָר עַצְמוֹ יִשְׁפְּקוּךְ לְזָה הָאִישׁ מַצְנָה
לִלְמֹוד עָמוֹ שְׁמַתּוֹךְ בְּכָךְ מַתּוֹךְ שְׁלָא לְשָׁמָה בָּא לְשָׁמָה
וְאַיִן אָסּוֹר אֶלָּא לִמְיוֹשָׁאָין לוֹ כַּמְּלָעֵם דָּבָר בְּחִיכָּל
הַמֶּלֶךְ וְיָבָא לִידֵי בְּפִינָה מַס וְשְׁלוּס וְזָה בְּחַשְׁבָּוֹ כִּי
הָוָא חַכְםָ גָּדוֹל וְאַיִן הַעֲדָר מִצְדָּו עד כָּאָן לְשׁוֹנוֹ.

הקדמה ו'

הקדמה קטנה מצאתי בע"ח של ר' נחמייא הש"יך
למקדמה זו לא לשונו הספר מזה הוא מכתב יד מהרב
ר' מילימ ויטאל זכרונו לברכה דמיינו מכמה אופנים
וначלה נמצא ספר אחד שלם התחיל בזה הלשון
ליקוטי הקדומות והספר שמנוהו באמצע הספר
ונקרא מהדורא תניינא ושמנוהו בפניהם אמר בך
נמצא דפים קטעים קרויעים מתוכלים וטרחת טרחה
גדולה מאד החכם מורהנו הרב ר' יעקב צמח נר"יו
miryoshlim תבנה ותפוזן במחרכה בימינו עד שסדים
על נכוו באשר תחזנה עינייכם ונקרא מהדורא בתרא
ושמנוהו סביב הספר הראשון אמר בך נמצא אצלינו

מכתב יד מהיכנס הגדול מורהנו הרב ר' מרים ויטאל זכרונו לברכה במחודורי קמא דרושים שלא הזכירם הרב זכרונו לברכה בחיבור זה ושמנו הוו גם בנו איש על מקומו ונקרה מחדורה קמא ולמען ידע כל המעין שורש כל דבר מהיקו בא בתבונת זה אף על פי שנראה לעניות דעתך שיטתך זה מחדורה קמא איש על דגלו עם כל זה בתבונת שלשים אלו שאם ירצה המעין לשנות יוכל לשנות אבל בב' המדורות ב' ואני אין כה בידינו לשנות כי בנו נמצא מפתבי יד הרב זהה".

**לשון החכם
הגאון מהר"ר
יעקב צמח נר"ו
בהקדמת ספרו
רנו ליעקב ז"ל:**

עוד נראה לי כי גלי חכמה זאת עתה בדורות גרוועות הוא כדי שייהי לו מגן עתה לאחיזה בלבב שלם באבינו שבשימים כי באזטן מדורות הרוב הי

אנשי מעשה ומסידים וממעשיהם טובים כיו מצילין אותו מפני המקטרגים ועתה רוחקים משורש העליון כמו המשמרים בתוך החביזות מי יגנו עליינו אם לא קרייאתינו בחקמיה זאת הנפלאה והעמויקה ובפרט על דרך שכתב הרב זכרונו לברכה שהנסתרות נעשו עתה כמו נגלוות כי בדור זה מושל הזנות ומלשינות ולשון הרע ושנאה שבלב נתפשתו מקליפות באופן שמתבישי השם לנ Hog דברי מסידות וה' יגנו עליינו וימחול לעוניינו אמן כן יהי רצון עד פאו לשונו, עוד העתק מלשון מהר"ץ במקצת ספרו זהה לשונו דברים הבאים בתוקן מקומות מפי דרושים אלו ודברים אלו אמת וכייב עד פאו לשונו.

להרח"יו דע כי קצת מhabרינו כתבו להם ספרים מה ששמעו ממורי זלה"ה וזולתו על שמם וכולם כתבו הדברים בתוספת וגרעון כפי בחינת הכותבים וידיעתו יבנהנו הניחו מקום למה קושיות לבו אין לסמוד על אותו הספרים ואlein להרחק מהם, ודע כי כל מה שכתבתי פאו הכל שמעתי ממורי זלה"ה לבו כתבתי

עב

שׁ

הקדמה

חַיִים

הכל בchipor אָקֵד לְבַד וּמָה נִשְׁשָׁמָעֲתִי
מִמְּחַבְּרִים מִשְׁם מוֹרִי זֶלְהַיָּה מָה שֶׁדָּרְשָׁ
וְגִילָּה לְהָם קֹזֶם שֶׁלְמִידָּתִי עַמּוֹ הַפָּלָ
כְּתַבְתִּי גַּם כֵּן לְבַדּוֹ וְעַיִשׂ אָמְרוּ מִפִּי מוֹרִי
זֶלְהַיָּה.

